„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 200. Piątek 2. Września 1870. **Rok wydania 60.**

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 17. sierpnia b. r. wyrazić dr. Ignacemu Lemoch, zwyczajnemu profesorowi matematyki przy uniwersytecie lwowskim, przy przeniesieniu go na własną prośbę w stały stan spoczynku swe zupełne zadowolenie z jego długoletniej znakomitej czynności w zawodzie nauczycielskim.

Część nieurzędowa.

Dziesiąte posiedzenie Sejmu krajowego dnia 1. września 1870.

Marszałek krajowy książę Leon Sapieha zagaił posiedzenie o godzinie 11. przed południem. Obecnych posłów było 133. Szef c. k. Namiestnictwa p. Possinger-Choborski i c. k. radca Namiestnictwa p. Pauli.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia i po ogłoszeniu dalszego spisu petycyi wniesionych do Sejmu przystąpiono z porządku dziennego do dalszych wyborów do Rady państwa.

Rezultat tych wyborów następujący:

Z pośród posłów Izb handlowych wybrany p. Weigel 94 głosami na 128 głosujących.

Z pośród posłów miasta Krakowa i Biały wybrany p. Zyblikiewicz 99 głosami na 120 głosujących.

Z pomiędzy posłów miast Nowego Sącza, Tarnowa i Rzeszowa wybrany p. Czerkawski 80 głosami na 132 głosujących.

Z pomiędzy posłów miast Drohobyczy, Jarosławia, Przemyśla i Sambora wybrany hr. Badeni 96 głosami na 133 głosujących.

Z pośród posłów miast Kołomyi, Stanisławowa i Stryja wybrany p. Bogdanowicz większością 72 głosów na 126 głosujących.

Z pomiędzy posłów miast Brodów i Tarnopola wybrany p. Sawczyński większością 96 głosów na 124 głosujących.

Z pośród posłów okręgów wiejskich: Lwów, Gródek, Sambor, Turka, Drohobycz, Rudki i Łąka, wybrani na 126 głosujących p. Krzeczunowicz większością 78, i p. Pfeiffer większością 76 głosów.

Z pośród posłów okręgów wiejskich: Brzeżany, Bóbrka, Rohatyn i Podhajce wybrany p. Szczepański większością 75 głosów na 120 głosujących.

Z pośród posłów okręgów wiejskich: Zaleszczyki, Borszczów, Czortków, Kopeczyńce, wybrany p. Mikołaj Wolański większością 87 głosów na 124 głosujących.

Z pośród posłów okręgów wiejskich: Kołomyja, Horodenka, Kossów, Śniatyn, wybrany p. Całkowski większością 68 głosów na 114 głosujących.

Z grona posłów wiejskich okręgów: Przemyśl, Jarosław, Jaworów Mościska, wybrany p. Szeptycki większością 69 głosów na 121 głosujących.

Na delegata z pośród posłów okręgów wiejskich: Sanok, Lisko, Dobromil, Dubiecko, Dukla przy pierwszym wyborze rozstrzeliły się głosy. Rezultat był następujący: Głosujących było 112, z tych otrzymali: pp. Jasiński 45, Koryłowski i Pohorecki 15, Tyszkowski 18, Kerepin 13 głosów. Przystąpiono przeto do powtórnego głosowania.

Sekretarz Wereszczyński odczytał opatrzoną licznemi podpisami interpelacyę p. Dunajewskiego do Wydziału krajowego z zapytaniem: Dla czego Rada szkolna krajowa dotychczas nieogłosiła sprawozdania z swoich czynności, do czego na mocy swojego statutu jest obowiązana.

P. Pietruski odpowiada imieniem Wydziału krajowego, iż może tylko konstatować fakt, że Rada szkolna krajowa dotąd sprawozdania swojego nie przedłożyła Wydziałowi krajowemu. Wydziałowi krajowemu nie wiadomo, dla czego to dotąd nie nastąpiło.

Marszałek krajowy odracza o godz. $2\frac{1}{2}$ posiedzenie do 6. godziny wieczór.

Na wieczornem posiedzeniu ogłoszono na delegata z okręgów wiejskich: Sanok, Lisko, Dobromil, Dubiecko, Dukla: Głosujących było 112, p. Jasiński otrzymał 62 głosów, przeto wybrany.

Następnie odbyły się dalsze wybory, których rezultat następujący:

Z pośród posłów okręgów wiejskich: Stanisławów, Bohorodczany, Manasterzyska, Nadwórna, Tyśmienica wybrany p. Demków 79 głosami na 113 głosujących.

Z pośród posłów okręgów wiejskich: Stryj, Dolina, Kałusz, Mikołajów wybrany p. Hoppen 78 głosami na 114 głosujących.

Z pośród posłów okręgów wiejskich: Tarnopol, Skałat, Zbaraż, Trembowla wybrany hr. Baworowski 80 głosami na 115 głosujących.

Z pośród posłów wiejskich okręgów: Żółkiew, Bełz, Lubaczów, Rawa wybrany p. Janowski większością 107 głosów na 111 głosujących.

Z pośród posłów gmin wiejskich z okręgów: Kraków, Chrzanów, Bochnia, Brzesko, Wieliczka, Wadowice, Kęty, Myślenice, Żywiec na 116 głosujących, wybrani p. Kirchmajer 75 i bar. Konopka 72 głosami.

Z pośród posłów gmin wiejskich z okręgów wyborczych: Jasło, Rzeszów, Łancut, Leżajsk, Rozwadów, Tuczyn, Tarnów, Dąbrowa, Dembica, Ropczyce, Mielec otrzymali na 102 głosujących: p. Firlej 94, p. Garbaczyński 87, hr. Jan Tarnowski 57 głosów, przeto wybrani.

Z pośród posłów gmin wiejskich z okręgów: Gorlice, Nowy Sącz, Stary Sącz, Nowy Targ i Limanowa wybrany p. Rydzowski większością 65 głosów na 102 głosujących.

P. Krzeczunowicz oświadcza, iż stan zdrowia jego niepozwala mu brać udziału w czynnościach Rady państwa, niemoże przeto przyjąć wyboru i uprasza, ażeby Marszałek zarządził ponowny wybór delegata do Rady państwa na jego miejsce.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 9. wieczór. Przyszłe posiedzenie w piątek o godz. 10. rano.

Porządek dzienny: 1) Sprawozdanie komisyi adresowej o wniosku p. Chrzanowskiego w przedmiocie obrony krajowej. 2) Sprawozdanie komisyi szpitalnej o wniosku p. Wolskiego w przedmiocie oddania dozoru chorych w szpitalu Lwowskim. 3) Wnioski Wydziału krajowego o przyzwolenie na pobór wyższych dodatków gminnych. 4) Petycya o zasiłek dla szkoły rolniczej ludowej w Stanisławowie. 5) Petycya o zapomogę p. Konstantynowicza, uczącego czytać i pisać dorosłych. 6) Pierwsze czytanie wniosku p. Hallera o zmianę ustawy o języku wykładowym w szkołach. 7) Pierwsze czytanie wniosku p. Szujskiego o szkołach ludowych. 8) Pierwsze czytanie wniosku p. Bauma na złożenie komisyi do opracowania ustawy hipot. 9) Pierwsze czytanie wniosku p. Bauma w przedmiocie zniesienia podatku pośmiertnego. 10) Pierwsze czytanie wniosku p. Kirchmajera na wybranie komisyi reformy ustawy gminnej.

Lwów, 2. września.

W sejmie czeskim odbyło się 30. z. m. pierwsze posiedzenie. Wszyscy deputowani a między nimi szef ministerstwa handlu baron de Pretis i kardynał Schwarzenberg byli obecni. Namiestnik książe Mensdorf przedstawił obu prezydentów. Marszałek hrabia Nostitz w przemowie swojej przyrzekł, że w kierownictwie przestrzegać będzie godności sejmu i sprawiedliwości wszechstronnej i rzekł w końcu: „Od chwili, w której z tego samego miejsca pożegnałem zgromadzenie, wewnętrzna sytuacya kraju nie wyjaśniła się wcale, lecz owszem stała się jeszcze groźniejszą. Wszakże pozostały trzy kierunki, które górują po nad namiętności stronnicze i których się niewzruszenie trzymać musimy: prawo, miłość do kraju ojczystego i przywiązanie do dynastyi i Austryi." Na mowę tę odpowiedziano trzykrotnym okrzykiem na cześć Najjaśniejszego Pana.

Mowę zastępcy marszałka, w której tenże podniósł, że należy stać przy autonomii i prawach historycznych Czech, ale przy tem także uwzględniać mocarstwowe stanowisko państwa wobec groźnych wypadków, przyjęto trzykrotnem: slava.

Mesaż cesarski przyjęto milcząco.

Posłowie większych posiadłości przystąpili podobnie jak w r. 1861 z zastrzeżeniem z naciskiem na prawno-historyczne stanowisko.

Czescy posłowie zastrzegli się, że trwają przy deklaracyi i przybyli do sejmu jedynie z powodu wezwania monarchy, dla wysłuchania mesażu i umożliwienia zgody.

Dr. Schmeykal zapowiedział w imieniu niemieckich deputowanych oświadczenie, które złożone zostanie na przyszłem posiedzeniu.

Następnie sprawdzono wybory 100 posłów.

Sejm bukowiński odroczony został 30. z. m.

W sejmie morawskim wybrani zostali do Rady państwa: Chlumecki, Hopfen, hr. Dubsky, hr. Kalnocki, baron Eichhoff, baron Kübeck, dr. Wencliczka, Skene, Tomanek, dr. Benesch, dr. Sturm, dr. van der Strass, dr. Weeber, dr. Steinbrecher, Fuchs, Gromes, dr. Prażak, Skopalik, Vanek, dr. Zaillner, Edward Oberleithner i baron Poche.

W artykule pod tytułem: „Wewnętrzny pokój Czech" pisze „Warrens Corresp.". „Przewódzcy obu narodowości Czech zbliżyli się do siebie w celu przeprowadzenia wewnętrznej ugody politycznej. Na zaszczytne uznanie zasługuje ten fakt, że pierwszym aktem narodowości czeskiej po uzyskaniu w wyborach politycznej większości było zaproszenie Niemców na konferencyę, której zadaniem jest przeprowadzenie ugody pomiędzy Czechami a Niemcami. Z konferencyą tą wiąży się nie tylko lokalny interes. Można powiedzieć bez przesady, że przeprowadzenie wewnętrznego pokoju w Czechach byłoby ukończeniem przesilenia konstytucyjnego w przedlitawskiej połowie monarchii. Jeżeli główna trudność przy naszej budowie konstytucyjnej, zaspokojenie krajów, w której znajdują się dwie narodowości, w ten sposób usuniętą zostanie, że w ważnem królestwie czeskiem nastąpi zadowalniające porozumienie obu narodowości, to przykład ten zostanie rychło naśladowany tam, gdzie tylko potrzeba.

Istniejąca w tym kraju wyprężona organizacya stronnictw umożliwiła rozpoczęcie tych układów po za legalnem ciałem reprezentacyjnem przez uznanych przewódzców stronnictw. Nic nie można zarzucić tej drodze rokowań, która umożliwia najzupełniejszą swobodę w obradach i nie wiąże się z jedną formalnością. Samorząd stronnictw, które w swej całości naród czeski tworzą, należy powitać najgorętszym oklaskiem, jeżeli tylko to pomoże do osiągnięcia wytkniętego celu.

Są pewne fakta, które nie pozwalają wątpić, że stronnictwa czeskie znajdą sposób porozumienia. Pierwszym takim faktem jest ta okoliczność, że obie narodowości żyć muszą obok siebie i między sobą i że żadna potęga świata nie potrafi je rozłączyć i uczynić los jednej narodowości niezawisłym od losu drugiej narodowości. Drugim takim faktem jest ta okoliczność, że istniejąca niezgoda przyniosła pod względem moralnym i materyalnym obu stronom nieobliczone straty, które pod każdym względem zwiększać się muszą, jeżeli waśń nie zostanie usuniętą. Trzecim wreszcie faktem jest ta okoliczność, że wewnętrzny pokój pomiędzy obiema narodowościami istniał już raz w Czechach, że zatem nie istnieje elementarny, w na-

turze rzeczy leżący, trudny do usunięcia powód tej niezgody. Obie strony nie zechcą przecież wysunąć tej interpretacyi, że tylko ucisk polityczny ciężący na obu narodowościach umożliwił zgodę i że niezgoda nie jest niczem innem, jak tylko naturalną i nieuniknioną konsekwencyą politycznej wolności.

Chętnie przypuszczamy patryotyzm austryacki u wszystkich ludów tej połowy monarchii. W Czechach uczucie to styka się tak mocno z dozwolonym egoizmem, który każdy człowiek i obywatel uczuć może, że trudno nie widzieć w każdym Czechu dobrze myślącego patryoty. Przynależność Czech do monarchii austryackiej, jest nietylko warunkiem materyalnego dobrobytu kraju, którego znakomity przemysł góruje w całej monarchii, ale nadto jeszcze historyczne i narodowe znaczenie tego królestwa uległoby zagładzie, gdyby nie istniał ten węzeł wiążący je jako część integralną cesarstwa.

Długa walka obu stronnictw Czech, której skutek wniknął głęboko w warstwy ludu, wywołał w każdym razie niezadowolenie a nawet roznamiętnienie, które mocno dotyka osobistych stosunków przewódzców. Tem większą będzie sława przewódzców, jeżeli zapomniawszy o dawnej niezgodzie i mając na oku jedynie dobro ogółu, pozbędą się klątwy niezgody, która jakby dżuma przeszkodziła najzupełniej rozwinąć niewyczerpane swe zasoby krajowi przez naturę najhojniej uposażonemu w całej monarchii."

Wiedeń. „Warrens Correspondenz" pisze: „wobec sprzecznych doniesień o dyplomatycznych wyjaśnieniach względem nowej armii pruskiej, która ma być ustawioną pod Głogowem, zapewnić możemy na podstawie wiarogodnych informacyi, że ani poseł pruski w Wiedniu jenerał Schweinitz nie dał dotąd żadnych wyjaśnień w tej sprawie i że gabinet wiedeński ani jednem słowem niedotknął tej sprawy."

— Sejm niższo-austryacki wybrał dnia 27go bm. delegowanych do Rady państwa. Agitacya była ogromna. Z wyjątkiem kardynała Rauschera i biskupa Fesslera obecni byli zresztą wszyscy posłowie. Pomiędzy 18 deputowanymi sejmu niższo-austryackiego znajduje się 11 deputowanych napowrót wybranych. Wybrani zostali panowie: dr. Brestel, dr. Giskra, dr. Perger, Czedik, Dinstl, Lenz, Mende, Schürrer i opat Helfersdorfer. Nowo obrani deputowani: dr. Glaser, Hofer, Dumba, Hofer, hr. Attems, Bäuerle, Kielmansegge, Gustaw Suttner i Maierhofer. Wybór dr. Giskry był zakwestyonowany, gdyż wykreśliła go ze swej listy najskrajniejsza prawica i posłowie z większych posiadłości. Dr. Giskra przeszedł tylko większością dwóch głosów.

Berlin. Dzienniki niemieckie nieprzestają utrzymywać, że armia następcy tronu pruskiego stanowczo idzie na Paryż. Według nich, armia ta złożona z trzech korpusów pruskich: 5, 6, i 11, oraz 2. korpusu bawarskiego, ma działać od południa przez Troyes, gdy dodane jej do pomocy trzy korpusy: gwardya, 4 i 12 pod dowództwem ks. Alberta, następcy tronu saskiego, posuwać się ma w kierunku północnym przez Chalons także na Paryż, gdy pod Metz pozostaje siedm korpusów pruskich, cztery ks. Fryderyka Karola 2, 3, 9 i 10 oraz trzy jenerała Steinmetza 1, 7 i 8.

Na poparcie twierdzenia o tych śmiałych ruchach armii księcia pruskiego w kierunku Paryża, dzienniki niemieckie stawiają fakt, że przednie straże prawego skrzydła tej armii, pod dowództwem księcia saskiego posunęły się na północ od Rheims do Rethel ku granicy belgijskiej, środek i przednie straże między Chalons i Epernay w Szampanii, do Chateau Thierry, a nawet do Meaux o 4 mile od Paryża, a lewe skrzydło wysuwa rekonensanse z Troyes za Sekwanę do Nogent i Fontainebleau.

Fakt ten wysuwania przednich straży na tak rozległej przestrzeni nieprzyjacielskiego kraju, dowodzi niewątpliwie wielkiej śmiałości Prusaków, którym zresztą sprzyja dokładna znajomość miejscowości oraz usposobień administracyi departamentowej. Ułani pruscy śmiało zapuszczają się w głąb Francyi, wiedzą że nie napotkają tam wojsk francuskich, i że prefekci i merowie cesarscy, zamiast przeszkadzać im w nakładaniu kontrybucyi na włościan, w przecinaniu drutów telegraficznych, i t. d, wzywają ludność aby przyjmowała patrole nieprzyjacielskie ze wszelkimi względami jakie okazywać zwykła urzędnikom podczas przyjęć urzędowych. Tę obojętność władz cesarskich w departamentach z goryczą zaznaczyła opozycya w ciele prawodawczem, domagając się dymisyi prefektów i merów, którzy w proklamacyach swoich zalecają uległość dla patrolów pruskich, a współcześnie, jak zaznacza „Journal des Débats" najspokojniej patrzą jak włościanie francuscy, podburzani niewiadomo przez kogo, napadają na zamożniejszych obywateli pod pozorem, że zdradzają cesarza i dostarczają pieniędzy Prusakom. Ta nie wytłumaczona apatya władz departamentowych cesarskich, pozwala więc przednim strażom pruskim przebiegać rozległe okolice i bezkarnie awanturować się daleko od swoich korpusów.

Zdaje się jednak, że armia księcia pruskiego pozornie tylko oddala się od armii ks. Fryderyka Karola strzegącej marszałka Bazaina, a rzeczywiście pozostaje z nią w nieprzerwanych stosunkach za pośrednictwem swego prawego skrzydła, czyli armii ks. saskiego. Żeby posunąć się stanowczo naprzód na Paryż i zostawić armię Fryderyka Karola pod Metz, należałoby wprzód stoczyć bitwę z marszałkiem Mac-Mahonem, i niedopuścić połączenia się jego z armią marszałka Bazaine. Armia ta już dwa tygodnie stoi spokojnie pod fortyfikacyami Metz, i jak utrzymują depesze z Reims z d. 27. do dzienników francuzkich, jest dobrze zaopatrzona w żywność, zajmuje wyborną pozycyę i zaufanie w swoim wodzu może czekać na przyjazną do działania sposobność. Zostawiać do strzeżenia takiej armii tylko siedm korpusów, to jest około 180.000 ludzi, a nawet mniej jeżeli zważymy na ciężkie straty w walkach, od chorób i tp. byłoby krokiem bardzo ryzykownym tembardziej, że według wszelkiego prawdopodobieństwa, marszałek Mac-Mahon, mający według zapewnień „Indep Belge" armię „przedziwnie uorganizowaną i potężną artyleryę", tak manewruje, żeby od północy połączyć się z Bazainem. Wszystkie ruchy armii pruskiej wskazują, że dowódzcy jej przewidują ten plan Mac-Mahona i zapobiedz mu usiłują.

Paryż. „La Presse" donosi, że w nocy 24. z. m. znajdował się cesarz Napoleon w Rethel. W świcie cesarza i jego syna znajdowali się generałowie de Béville i Lepie, oficerowi Gasmann i Avril, dr. Conneau i panowie Bachon, Franceschini i Piétri. Generał de Failly, któremu odebrano dowództwo nad

Część historyczno-statystyczna.

Sprawozdanie Rady administracyjnej fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka z czynności za rok 1869.

(Dokończenie.)

Inwentarz

majątku fundacyi hr. Skarbka w poniż poszczególnionych trzech działach na dniu 31. grudnia 1869 zdziałany.

			złr.	c.	złr.	c.
I.		Stan czynny na d. 31. grudnia 1868:				
	1	Gotówka:				
		Zapasy w kasach fundacyi na dniu 31. grudnia 1868	38.903	18½		
	2	Papiery wartościowe:				
		a) majątek żelazny w różnych papierach	254.862	65		
		b) „ obrotowy „ „	18.840	—	312.605	83½
	3	Należytości czynne:				
		Różne zaległości z d. 31. grudnia 1868	.	.	49.813	71
		Ogółem stan czynny . . .	.	.	462.419	54½
		Od powyższej sumy stanu czynnego potrąca się stan dłużny . .	.	.	118.717	06½
		Pozostaje nadal czysty stan majątku			243.702	48
		Zgadza się . .	.	.	362.419	54½

			złr.	c.	złr.	c.
I.		Stan dłużny na dniu 31. grudnia 1868:				
	1	Należytości:				
		a) długi hypoteczne	116.779	64		
		b) „ bieżące	1.937	42½	118.717	06½
					118.717	06½
		Wynikłość: stan czysty majątku . .	.	.	243.702	48
		Zgadza się . .	.	.	362.419	54½

			złr.	c.	złr.	c.
II.		Stan czynny na dniu 31. grudnia 1869:				
	1	Gotówka:				
		Zapasy w kasach fundacyjnych . .	30.806	69½		
	2	Papiery wartościowe:				
		a) w majątku żelaznym	265.362	65		
		b) „ obrotowym	19.140	—	315.309	34½
	3	Należytości czynne:				
		Różne zaległości z d. 31. grudnia 1869	.	.	40.391	86
		Ogółem stan czynny . . .	.	.	355.701	20½
		Od powyższej sumy stanu czynnego potrąca się suma stanu dłużnego w kwocie	.	.	95.478	04
		Pozostaje więc stan czysty majątku na dniu 31. grudnia 1869	.	.	260.223	16
		A że z końcem 1868 r. przedstawił się czysty majątek w sumie . . .	.	.	243.702	48
		Przeto majątek fundacyjny pomnożył sie w 1869 r. w tych 3 działach .	.	.	16.520	68½

			złr.	c.	złr.	c.
II.		Stan dłużny na dniu 31. grudnia 1869:				
		Należytości:				
		a) długi hypoteczno	89.733	61		
		b) „ bieżące	3.566	51		
		c) zaliczki i kaucye	2.177	92	95.478	04
		Wynikłość: stan czysty majątku z dniem 31. grudnia 1869			95.478	04
			.	.	260.223	16½
		Zgadza się . .	.	.	355.701	20

Z oddziału rachunkowego fundacyi hr. Skarbka.

Lwów, dnia 1. stycznia 1870.

5 korpusem armii, obejmuje napowrót swą funkcyę jako adjutant cesarski. Ponieważ komunikacyę z Paryżem przerwali Prusacy więc codziennie odjeżdża do Paryża dr. Conneau albo jeden z oficerów, by donosić cesarzowej o cesarzu.

„Opinione“ donosi, że księżna Klotylda nie wyjechała i nie chce wyjechać z Paryża, by nie opuszczać cesarzowej Eugenii.

— Paryż ma 70.000 wojska liniowego i 300.000 gwardyi narodowej i ruchomej. Według oświadczenia hr. Palikao stoi obecnie we Francyi pod bronią 1,094.000 ludzi.

— Marszałek Mac-Mahon stanął główną kwaterą w Sedan dokąd przybył także cesarz z cesarzewiczem. Prusacy wszystkiemi siłami swemi uderzą na Mac-Mahona. Jeżeli Mac-Mahon wygra walną bitwę natenczas Bazaine pojawi się także w tyle z Prusakami.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu sierpniu:

	Miejsce targu: Manasterzyska zr.	c.	Buczacz zr.	c.	Bóbrka zr.	c.	Chodorów zr.	c.	Rawa zr.	c
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	3	57	3	75	4	25	4	40	4	65
„ żyta	1	85	1	75	2	25	2	10	2	35
„ jęczmienia . .	1	65	1	77	2		2	.	2	18
„ owsa	1	15	1	35	1	50	1	30	1	58
„ grochu	1	35	2	.				.	2	15
„ hreczki	1	52	1	75	.		2		2	13
„ kukurudzy . . .	1	75	2	5	.	.	3			.
„ ziemniaków . .	.	50	.	80	.	80	1	.	.	75
Cetnar siana	1	15	1	40	1	30	1		1	13
Sąg drzewa twardego	4	.	6	.	7		4	.	4	13
„ „ miękkiego	3	.	5	.	6	.	3	50	3	30
Funt mięsa wołowego	.	16	.	16	.	16	.	18		16
Miara wina	.	60		.	.					45
„ piwa		15	.	15		.	.	20	.	12
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	.	.	.	.	50		23
„ bez wiktu .	.	..	.		.			70		37

Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.

Stan wkładek był na d. 30. lipca 1870 5,408.117 zł̄r. 41 c.

Od 1go do 31. sierpnia 1870

włożyło 1226 stron 199.653 zł̄r. 85 c.

zwrócono 1705 str. 212.214 zł̄r. 98 c.

ubyło więc . . . 21.561 zł̄r. 13 c.

Zatem na dniu 31. sierpnia 1870 był ogół wkładek . . . . 5,395.556 zł̄r. 28 c.

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) Na dworcu kolei Karola Ludwika zgruchotała maszyna dnia 28. bm. obie nogi strażnikowi Eliaszowi Winiarskiemu.

Przy budowie kamienicy na ulicy Fresnela spadł 30. z. m. z muru robotnik Jan Baran i ciężko się skaleczył.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Skrytobójcze morderstwo. Dnia 25. i 26. sierpnia b. r. toczyła się rozprawa ostateczna w sprawie Macieja Listowskiego 24 lat mającego włościanina z Czyszek o zbrodnię skrytobójczego morderstwa popełnionego na własnym ojcu Wojciechu Lisowskim przed kolegium 5 sędziów. (Przewodniczący radca Wang, sędziowie radca Mogielnicki, Uhle, Michalewski i adjunkt sądowy Dr. Szczurowski, podprokurator Sawczyński, obrońca obwinionego adwokat Dr. Gottlieb).

Wojciech Lisowski ożenił się z wychrzcianką, która po urodzeniu syna Macieja umarła. W. L. ożenił się po raz drugi i druga żona nie mając własnych dzieci wychowała pasierba Macieja. Maciejowi zachciało się żenić, a gdy ojciec niechciał z początku o ożenieniu słyszeć, wymogła na nim żona, a Macieja macocha, że zezwolił na ożenienie Maciej ożenił się niebawem, bo jedynak łatwo mógł sobie dobrać żonę. Przyszły lata popisowe, ojciec Wojciech Lisowski reklamował syna Macieja i zapisał na niego swój grunt. Maciej Lisowski był zuchwałym w obec ojca, a gdy ojciec się przekonał, że syn z domu rzeczy wynosi, oddawał wrazie wydalenia się z domu z żoną nadzór nad wszystkiem swej wychowanicy Ludwice Domaradzkiej, którą oboje małżonkowie Lisowscy lubili. — Maciej nie mogąc w domu co ukraść, dopuszczał się kradzieży u sąsiadów, umiał tak się zamaskować i swą przebiegłością tak podejrzenie od siebie odwrócić, że nikt nie odważył się o kradzież go posądzić. Wydała się jednakże sprawka przez żyda, u którego zastawił kradzioną rzecz i w ten czas wójt ukarał go chłostą. Maciej Lisowski mając żonę, chciał być i panem gospodarstwa jeszcze za życia ojca. Ojciec niechciał oddać gospodarstwa i o to powstały kłótnie i swary w domu, a najwięcej z macochą, którą posądzał, że podjudza ojca na niego. W niebytności ojca w domu, pobił Maciej Lisowski swą macochę w pomieszkaniu Leonarda Kwaskę narzeczonego wychowanki Ludwiki Domaradzkiej a gdy go z pomieszkania Leonard Kwasek wyrzucił groził Maciej Lisowski zabiciem macosze, złorzeczył ojcu i groził, że go zabije. Machocha przesiedziała cały dzień w chałupie cudzej bojąc się iść do swego domu, by ją pasierb nie skrzywdził i dopiero za powrotem męża Wojciecha Lisowskiego wróciła do domu. Ojciec był silniejszy, Maciej obawiając się ojca niepokazywał się w domu. Maciej wyszedł z żoną swą, która była w błogosławionym stanie w sąsiedztwo do szwagra Chromego i tu odbyła żona połóg. Maciej chodził po sąsiadach żalił się na macochę i na ojca, że go wypędzają z domu i groził tak ojcu jako i macosze, że już dłużej nieścierpi i zabije albo macochę albo ojca. Po narodzeniu się dziecka chodził do ojca, lecz ojciec niedał się przeprosić. W niedzielę 12. września 1869 jeździł ojciec do Lwowa z macochą — Maciej przychodził kilkakrotnie do domu ojcowskiego, gdzie zastał Ludwikę Dzmaradzką której wesele nie bawem miało nastąpić. Maciej, żalił się przed krewnymi, że ojciec się zapija, że chce pół gruntu sprzedać co rzeczywiście prawdą było, gdyż ojciec na 3 dni przed tem mówił wójtowi, że chce półgruntu sprzedać — a na drugiej połowie będzie sam siedział z żoną, i wyraził się najgorzej o synie i synowej. Powróciwszy Wojciech Lisowski z Lwowa 12. września 1869 nad wieczorem, przyjmował u siebie gości i zabawiał się z niem może do północy, a nareszcie niechcąc dać synowi powodu do zażaleń nowych wezwał swych gości, by się rozeszli. Wojciech zapalił sobie potem fajkę i poszedł spać do sadu, gdzie zwykle sypiał. Po jakimś czasie wyszła żona Wojciecha Lisowskiego aby zawołać Ludwikę Domaradzką, z którą narzeczony chciał mówić. Szukała ją w szopie i w stodole ale nie mogła ją znaleźć. Zaszła aż do męża i budząc go, aby się dowiedzić, czy nie wie gdzie się znajduje Ludwika Domaradzka, spostrzegła, że mąż jest krwią zbroczony i że już nie mówi tylko chyrcze. Narobiła zaraz krzyku, pozbiegali się ludzie a między tymi i syn Maciej. Przekonano się, że Wojciech został zamordowany. Na Macieju spostrzeżono obojętność i udawanie żalu i płaczu i wszyscy obecni wyrzuty mu robili, że to jego sprawka, ale Maciej przeczył. Wójt aresztował Macieja i dał znać do sądu. (D. n.)

(Morderstwo.) Dnia 21. bm. zamordowano koło Kudryniec w powiecie borszczowskim ekonoma z Paniowiec Antoniego Załanowskiego, który powracał do domu z miasta. Śledztwo sądowe rozpoczęte.

Telegram Gazety Lwowskiej.

(Spóźniony.)

Bruksela, 31. sierpnia. Do „Independance belge“ donoszą z Florenville naprzeciw Carignan: Gdy Mac-Mahon w wczorajszej bitwie odrzucony został aż na wzgórza Vaux, odnowiły wojska niemieckie dziś rano bitwę i zajęły Carignan. Mac-Mahon cofnął się do Sedan, gdzie go prawdopodobnie obsaczą. Pruskie wojska zdobyły cztery kartaczownice. Walka zbliżała się na 10 kilometrów od granicy belgijskiej.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. września.

Hotel George: PP. Ks. Lubomirski H, z Krakowa. — Hr. Komorowski F., z Łuczyc. — Hr. Orłowski M., Markowski W i Smidowicz L, z Rosyi. — Bocheński A., z Otyniowiec.

Hotel europejski: Gołębiowski Marc., z Sławentyna. — Łucki ., z Sarny. — Makowiecki N, z Rosyi. — Pawli M., z Multan.

Hotel Langa: Borzykowski M., z gór. Laszek. — Panaitana G., z Multan. — Sobolewski E, z Jaworowa. — Rosenbach W., adw., z Przemyśla. — Jandl J., porucz., z Linza.

Hotel angielski: Hr. Borkowski S.t, z Uhrynawo. — Dwernicki W., z Temeszowa. — Karnicki W., z Zawicza. — Krajewski A., z Dulib.

Hotel krakowski: Podhorodecki H., porucz., z Pesztu.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1. września.

PP. Doubelt A., ros. generał, do Wiednia. — Dr. Hirsch A., do Stryja. — Bohusiewicz J., do Głuszkowa. — Duszyk F., do Przemyśla. — Jakubowicz J., do Hawryłowa. — Sękowski A., do Krakowa. — Skolimowski J., do Dynisk. — Tchórznicki K., do Nadyb. — Uleniecki J., do Wolicy.

TEATR.

Dziś (przedst. polskie) **„Nasi poczciwi wieśniacy“**, komedya w 5 aktach z francuskiego V. Sardou.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Budyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

(oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 1. września.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	237	50	238	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	192	25	193	—
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	105	50	107	—
„ pap. czerl. po 200 zł̄r. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a. . . .	—	—	—	—	78	50	79	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	70	25	71	50
Banku hip. gal. . . .	—	—	—	—	87	50	88	25
Gal. zakł. kr. włośc. .	—	—	—	—	—	—	88	—
Oblig. ind. gal. . . .	—	—	—	—	70	25	71	25
„ W. Ks. Krak. . .	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. . I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	80	5	90
„ cesarski	—	—	—	—	5	86	5	94
Napoleondor	—	—	—	—	9	95	10	5
Pół imperyał rosyjski .	—	—	—	—	10	—	10	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	92	1	98
„ papierowy „	—	—	—	—	1	53	1	54
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe .	—	—	—	—	1	85	1	86½
Srebro	—	—	—	—	123	50	124	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. sierpnia 1870.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.20	65.40
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	227 50	228.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów . .	—.—	—.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4% . . .	80.75	81 25
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% . . .	90.75	91.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% . . .	99.—	100 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. . . .	114 25	114 75
Renty Como po 42 lir. austr.	22.—	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	—.—	—.—
Bukowiny	71.—	72.—
Galicyi	70.50	71.50
Niższej Austryi	—.—	—.—
Siedmiogrodu	73.—	73.75
Węgier	76 75	77.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% . . .	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	220 —	220.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	250.50	250.75
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	836.—	840.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40% . . .	—.—	—.—
Banku narodowego	689.—	691.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	550.—	552.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	210 —	210.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	1990	1995
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	238 50	239.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	192 —	194.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	345.—	347.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	194.50	195.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	105.—	105.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	69.50	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	86.—	88.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6% . . .	84.—	85.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.—	92.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	—.—	—.—
„ „ „ (renta) po 6% . . .	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	86.—	87.—
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	99.50	100.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	96.—	97.—

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	151.50	152.50
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. .	91.—	92.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.—	31.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	27.—	31 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	38 —	40.—
St. Genois „ 40 „ „	27.—	31.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. .	23.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	115.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	54.—	58.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18.—	20.—
Windischgrätza „ 20 „ „	18.—	20.

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	105.—	105 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	105.50	105.75
Hamburg za 100 M. B.	92.50	92 75
Londyn za 10 ft. szt.	125.80	126.10
Paryż za 100 fr.	49.70	50.65

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5 98	5.99
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10 03	10.04
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	124.50	125.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 1. września.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	56	50
„ „ w srebrze	65	60
Losy z 1860. roku	90	75
Akcye banku wiedeńskiego	690	—
„ „ kredytowego	255	—
Londyn 10 funtów szterlingów	124	80
Srebro	123	—
Napoleondor	9	94
Dukat	5	93

(2034) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 22275. Ces. król. sąd krajowy Lwowski uwiadamia niniejszem, iż w zabudowaniu sądu tegoż odbędzie się na dniu 30. września 1870 o godzinie 10tej przed południem licytacya publiczna części realności we Lwowie pod L. 103 3/4 położonych, do Izaka Kleinmana, Raizeli Menkesowej, Chaima Czeszera, Raizeli Czeszerowej i mas nieobjętych Zallela Menkesa, Raizeli z Blauerów Sonne i Herscha Blauera należących, celem zaspokojenia wierzytelności Mojżesza Stroh w ilości 588 złr. a. w. z p. n. (po potrąceniu kwoty 360 złr. a. w.) na częściach powyższych realności zahipotekowanych, z wyjątkiem jednak zabudowania oficyny do Sobeli Handowej, Fiszla Tabaka, Eteli Traganowej i masy spadkowej Wolfa Frieda należących, że na tym terminie powyższe części realności sprzedane zostaną także poniżej ceny szacunkowej i wywołania 4581 złr. a. w., dalej że jako wadyum ustanowiono kwotę 360 złr. a. w., że akta oszacowania i warunki licytacyi przejrzeć można lub brać odpisy w registraturza sądu tutejszego, nareszcie że dla wierzycieli hipotecznych nieobecnych: Hersza Blauera, Józefa Pellina, Neszę Verlegerinową, Mojżesza Blauera, Israela Berla Handa, Drezelę Sim, Antschla Handa, Perlę Handową, tychże spadkobierców lub prawonabywców, jako też dla tych wszystkich, którymby nie można było doręczyć uchwał w tej sprawie egzekucyjnej, lub którzyby tymczasem nabyli prawa rzeczowe na częściach realności sprzedać się mających, ustanowiony został kuratorem p. adwokat tutejszy Dr. Skałkowski.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9. lipca 1870.

Kundmachung.

Nro. 22275. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß bei demselben Behuf Hereinbringung der Forderung des Moses Stroh von 588 fl. öst. W. (nach Abzug von 360 fl. öst. W.) die executive Feilbietung der, dieser Forderung zur Hypothek dienenden, dem Isaak Kleinman, der Reisel Menkes, dem Chaim Czeszer, der Reisel Czeszer und den Nachlaßmassen des Zallel Menkes, der Reisel Blauer vereh. Sonne und des Hersch Blauer gehörigen Antheile der in Lemberg sub Nr. 103 3/4 gelegenen Realität, das ist die Relicitation dieser Realität mit Ausschluß des, der Sobel Hand, dem Fischel Tabak, der Ettel Tragan und der Nachlaßmasse des Wolf Fried gehörigen Offizinsgebäudes am 30. September 1870 um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird, bei welchem Termine die gedachten Realitätsantheile auch unter dem Schätzungswerthe und Ausrufspreise von 4581 fl. öst. W. werden hintangegeben werden; dann daß als Vadium der Betrag von 360 fl. öst. W. bestimmt wurde, ferner daß der Schätzungsact und die Feilbietungsbedingungen in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen, oder in Abschrift erhoben werden können; endlich daß für die abwesenden Interessenten Hersch Blauer, Josef Pellin, Nesche Verlegerin, Moses Blauer, Israel Berl Hand, Dressel Sim, Antschel Hand und Perl Hand, oder ihre allfälligen Erben oder Rechtsnehmer, sowie für Jene, welchen die diese Executionsangelegenheit betreffenden Bescheide nicht zugestellt werden könnten, oder welche mittlerweile dingliche Rechte über den feilzubietenden Realitätsantheil.n erwerben sollten, der Hr. Advocat Dr. Skałkowski zum Vertreter bestellt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 9. Juli 1870.

(2067) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 35457. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców państwowych w obrębie budowniczym Zaleszczyckim na trzyletni przeciąg czasu, t. j. na lata 1871, 1872 i 1873 odbędzie się dnia 23. września 1870 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie Zaleszczyckiem licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa szutru wynosi na rok 1871 dla 1szej, 2giej ćwierci 23ciej, 3ciej, 4tej ćwierci 24tej i 1szej ćwierci 25tej mili Złoczowsko-Zaleszczyckiego gościńca, razem 409 pryzm w cenie fiskalnej 1312 złr. 87 kr. a. w.

Bliższe warunki licytacyi można przeglądnąć w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5% wadyum z wyrażeniem cen nie tylko cyframi, ale też i literami przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30. sierpnia 1870.

(2070) **Edykt.** (1)

Nr. 1636. Ces. król. sąd obwodowy w Nowym Sączu rozpisuje niniejszem po udaremnionym 1szym i 2gim terminie licytacyjnym odnośnie do rekwizycyi c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 31. sierpnia 1869 L. 49317 celem wymuszenia zapłaty resztującej pretensyi pierwszej austryackiej kasie w Wiedniu należącej się od Feliksa Wnorowskiego w sumie 11.993 złr. 10 kr. w. a. z procentami 5% od 2. lipca 1869 i kosztami, egzekucyjną sprzedaż publiczną dóbr Turza z przyległościami, w obwodzie dawniej Jasielskim położonych, dłużnika Feliksa Wnorowskiego własnych, która to sprzedaż publiczna w trzecim terminie w dniu 21. września 1870 o godzinie 10tej przed południem w sali audyencyonalnej tutejszego c. k. sądu obwodowego się odbędzie pod następującemi warunkami:

1. Dobra te wraz z budynkami i z wszystkiemi do nich należącemi prawami sprzedane będą ryczałtem bez odpowiedzialności za jakość przedmiotu i ilości.

2. Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w sumie 48.310 złr. 15 kr., jednak dobra te na tym trzecim terminie także i poniżej wartości szacunkowej sprzedane będą.

3. Każden z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum 10% od wartości szacunkowej w gotówce, albo w obligacyach państwa lub kraju, w listach zastawnych banku narodowego lub Towarzystwa galic. kredytowego, albo w obligacyach pierwszeństwa kolei przez c. k. rząd poręczonych według ostatniego kursu w gazecie urzędowej wiedeńskiej umieszczonego, strona zaś egzekucyę prowadząca zostaje od złożenia wadyum uwolnioną, jednakże za wykazaniem, że wadyum powyższe w stanie biernym jej wierzytelności zostało na pierwszem miejscu zabezpieczone.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 26. lipca 1870.

(2061) **Edykt.** (1)

Nr. 12855. Ces. król. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie wzywa nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Wałacha, szeregowca c. k. 20go pułku piechoty imienia Księcia Pruskiego, w skutek podania Agnieszki Wałachowej de praes. 2. lipca 1870 L. 12855 o uznanie za zmarłego męża jej Antoniego Wałacha w celu zawarcia powtórnych związków małżeńskich, wszystkich, którzyby o życiu lub miejscu pobytu tegoż Antoniego Wałacha, który jako szeregowiec c. k. 20go pułku piechoty imienia Księcia Pruskiego w bitwie pod Królogrodem (Königgrätz) dnia 3. lipca 1866 zginąć miał, wiadomość mieli, aby takową albo tutejszemu sądowi, albo ustanowionemu dla powyżej wspomnionego Antoniego Wałacha kuratora w osobie p. adwokata Dr. Michała Koczyńskiego niezwłocznie, a najdalej w ciągu roku od daty obecnego edyktu donieśli.

Kraków, dnia 17. sierpnia 1870.

(2065) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 563. Na mocy upoważnienia wysokiego Wydziału krajowego we Lwowie z dnia 19. sierpnia 1870 do l. 10358 Dyrekcya szpitali ogłasza konkurs na posadę lekarza ordynującego na oddziale chorób zewnętrznych w szpitalu św. Łazarza z roczną płacą 750 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania po dzień 8go października 1870 do Dyrekcyi szpitali św. Łazarza i Ducha w Krakowie bezpośrednio, lub przez swoją władzę przełożoną, jeżeli są teraz w służbie publicznej, wykazując:

1. Wiek, stan, miejsce urodzenia i przynależność państwową.

2. Stopień doktora medycyny i chirurgii otrzymany na jednym z uniwersytetów monarchii austryacko-węgierskiej.

3. Władanie językiem polskim i niemieckim.

Dyrekcya szpitali św. Łazarza i św. Ducha.

Kraków, dnia 27. sierpnia 1870.

(2066) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 139. Wydział Tarnowskiej Izby adwokatów zamianował Dr. Augusta Nowakowskiego, adwokata w Tarnowie, zastępcą ś. p. Dr. Wojciecha Bandrowskiego, adwokata w Tarnowie, dnia 25. sierpnia 1870 zmarłego, mianując zarazem Dr. Pietrzyckiego, adwokata w Tarnowie, substytutem rzeczonego zastępcy.

Tarnów, dnia 27. sierpnia 1870.

(2057) **Edykt.** (1)

L. 3695. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem pp. Antoniego Dunikowskiego, Waleryana Dunikowskiego, Maryannę Dunikowskę i Augustynę Dunikowską z miejsca pobytu i życia niewiadomych, że przeciw nim p. Wolf Birnbaum właściciel dóbr Pysznicy z przyległościami w obwodzie Rzeszowskim, powiatu Ulanowskiego położonych, o wykreślenie ze stanu biernego 1/3 części dóbr Pysznica z przyległościami pozycyi 21. ciężarów prawa zastawu kaucyi w kwocie 400 zł. względem dopełnienia warunków dzierzawy wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu wyznacza się termin do postępowania ustnego na dzień 16. listopada 1870 o godzinie 10. rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanych sądowi nie jest wiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanych jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dra. Klemensa Kostheima, dodając mu zastępcę tutejszego p. adwokata Dra. Maurycego Reinesa kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem sądowi donieśli, w ogóle zaś, ażeby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Rzeszów, dnia 12. sierpnia 1870.

(2060) **Edykt.** (1)

L. 5934. W drodze egzekucyi prawomocnego wyroku byłego c. k. urzędu powiatowego jako sądu w Żabnie z dnia 15. grudnia 1857 l. 297 odbędzie się celem zaspokojenia pretensyi Dawida Bienenstocka w kwocie 105 zł. w. a. z przyn. przymusowa sprzedaż realności dłużnika Arona Bleiweisa własnej pod Nr. 119 w Żabnie położonej, w terminach w d. 24. października, 17. listopada, i 30. listopada 1870 każda razą o godzinie 9tej rano, a mianowicie na pierwszym i drugim terminie przynajmniej za cenę szacunkową, na trzecim zaś i poniżej takowej.

Cena szacunkowa wynosi 468 zł. w. a. — Chęć kupienia mający obowiązani są przeto złożyć wadyum w kwocie 46 zł. 80 kr. w. a. do rąk komisarza sądowego licytacyę prowadzącego w gotówce lub w papierach publicznych według ostatniego tychże kursu.

Bliższe warunki licytacyi tej przejrzeć można w aktach registratury tutejszego sądu.

Tarnów, dnia 11. czerwca 1870.

(2062) **Edykt.** (1)

L. 12806. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Antoniego Popiela, iż na zasadzie wekslu z daty Chrzanów 13. sierpnia 1869 uchwałą z dnia 3. marca 1870 l. 4120 wydano przeciw niemu zakaz zapłacenia posiadaczowi wekslu Jakóbowi Landauowi należytości wekslowej 28 zł. w. a. z przyn. w przeciągu dni trzech pod rygorem egzekucyi i że dla strzeżenia praw nieobecnego dłużnika ustanowionym został dla niego uchwałą z 7. czerwca 1870 l. 7994 kurator w osobie p. adwokata Dra Kaufmana z zastępstwem p. adwokata Dra. Geislera.

Kraków, dnia 8. sierpnia 1870.

(2063) **Edykt.** (1)

L. 12852. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie wzywa niniejszem wszystkich posiadaczy następujących galicyjskich obligacyj indemnizacyjnych dla obrębu krakowskiego wydanych: Nr. 8787, 12269, 11742, 6843, 12008 i 10699, z których każda opiewa na 100 złr. m. k. wraz z kuponami od 1. listopada 1870 r. bieżącemi, a które według podania Matyldy Johnowej skradzionemi jej zostały, ażeby się w przeciągu roku, sześciu tygodni i trzech dni od daty niniejszego ogłoszenia do c. k. sądu w Krakowie zgłosili i swe prawa do tychże obligacyj należycie wykazali, gdyż po beskutecznym upływie tego czasu na żądanie p. Matyldy Johnowej sąd orzecze wymienione obligacye indemnizacyjne za umorzone.

Kraków, dnia 8. sierpnia 1870.

(2068) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nr. 12798-I. An der k. k. Oberrealschule zu Innsbruck ist die Stelle eines Lehrers der italienischen und französischen Sprache zu besetzen.

Jahresgehalt 800 fl. Localzulage 150 fl.

In Ermanglung gesetzlich qualificirter Bewerber wird für diesen Posten ein Supplent mit der normalmäßigen Substituirungsgebühr bestellt werden.

Die vorschriftsmäßig belegten Gesuche sind bis 15. September 1870 hieramts einzubringen, u. zwar im Dienstwege gefalls der Bewerber bereits an einer öffentlichen Lehranstalt in Verwendung steht.

Innsbruck, am 16. August 1870.

Von der k. k. Statthalterei für Tirol und Vorarlberg.

(2030) **Edykt.** (3)

L. 3353. Z powodu skargi przez Rachlę Steinlaufową, prawonabywczynię Abrahama Gelbergera przeciw Katarzynie Wisowej z miejsca pobytu niewiadomej o zapłacenie kwoty 400 zł. w. a. w dniu 12. sierpnia 1870 do l. 3353 wytoczonej, ustanawia c. k. sąd powiatowy Grzegorza Zacharę, naczelnika gminy Sterkowiec kuratorem dla tejże Katarzyny Wisowej, zaleca mu, aby ją jak należy zastępywał i o tem zawiadamia Katarzynę Wisową przez edykta wzywając ją zarazem, aby potrzebnej informacyi kuratorowi udzieliła.

Brzesko, dnia 12. sierpnia 1870.

(2033) **Obwieszczenie.** (3)

L. 1725. C. k. sąd powiatowy w Skawinie podaje niniejszem do wiadomości, że uchwałą c. k. sądu krajowego Krakowskiego dto. 25. lipca b. r. do l. 13875 Maciej Wcisło ze Skotnik za marnotrawcę uznany i temuż Szczepan Małysa ze Skotnik za kuratora nadany został.

Skawina, dnia 19. sierpnia 1870.

(2049) **Offert-Verhandlung.** (1)

Wegen Sicherstellung der nachbenannten im Bezirke des k. k. Militär-Bau-Directions Filiales Żółkiew in der Zeit vom 1. Jänner 1871 bis 31. December 1873 erforderlichen Werkmeister-Arbeiten und Lieferungen wird Donnerstag den 6. October 1870 um 10 Uhr Vormittags in der Kanzlei der k. k. Militär-Bau-Direction zu Lemberg (Wallgasse Nr. 891¼ 2. Stock) die Offerts-Verhandlung abgehalten werden, und zwar:

a) wegen Sicherstellung der Werkmeister-Arbeiten in der Station Stryj;

b) wegen Sicherstellung der Instandhaltung und Neulieferung von altartigen weißblechenen und Pilhalscher Kochmaschinen in der Station Złoczów;

c) wegen Sicherstellung derselben Lieferung in der Station Żółkiew mit Mosty wielkie;

d) wegen ebendenselben in der Station Stryj;

e) wegen Sicherstellung der Kanal- und Senkgruben Reinigung in der Stazion Żołkiew;

f) wegen Verpachtung des Pferdedüngers in den ärarischen und vom Aerar gemietheten Stallungen in der Station Żółkiew.

Die näheren Bedingungen sind in der genannten Bau-Directions-Kanzlei einzusehen.

Von der k. k. Militär-Bau-Direction.

Lemberg, am 24. August 1870.

(2039) **E d y k t.** (3)

Nr. 3134. Ces. król. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego pobytu p. Józefę hr. Komorowską, że w sprawie egzekucyjnej Mikołaja Kałapuna przeciw spadkobiercom Salomei Jaworskiej o 895 złr. w. a. na jej koszt i niebezpieczeństwo dla niej kuratorem p. adwokata Dr. Karchesego ze Stryja postanowiono, i temuż rezolucyę z dnia 8go października 1869 do l. 5263 przyjmującą protokół przymusowej detaksacyi połowy realności pod Nr. 5. w Stryju do wiadomości sądowej doręczono.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 31. lipca 1870.

(2026) **E d y k t.** (3)

Nr. 36989. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Fryderyk i Amalia Opuchlak wnieśli dnia 13go lipca 1870 do l. 36989 pozew przeciw Janowi Antoni o wykreślenie sumy 1200 złp. z p. n. ze stanu biernego realności pod L. 474²/₄, tudzież z części gruntu od tej realności do kolei Lwowsko-Brodzkiej odstąpionej, i o pomoc sądową prosili, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 17. października 1870 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu Jana Antoni jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dr. Edwarda Hofmana z zastępstwem p. adwokata Dr. Nurkowskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem zaleca się pozwanemu, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, ogółem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 16. lipca 1870.

(2043) **E d y k t.** (3)

Nr. 44758. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni p. Henrykowi Szeliskiemu, że przeciw niemu i Iwonowi hr. Załuskiemu c. k. uprzyw. bank galic. hipoteczny pod dniem 4go sierpnia 1870 L. 41164 prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 2000 złr. z p. n. wniósł i o pomoc sądową upraszał.

Ponieważ miejsce pobytu p. Henryka Szeliskiego wiadomem nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż i na jego koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Sermaka z substytucyą Dr. Natkisa kuratorem mianował, temuż nakaz zapłaty doręczył, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanego, w należytym czasie stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, ogółem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 26. sierpnia 1870.

(2032) **E d y k t.** (3)

Nr. 2689. C. k. Sąd powiatowy w Brzesku podaje do publicznej wiadomości, iż w sprawie Seliga Königsbucha przeciw małżonkom Michałowi i Rozalii Legutkom z Brzeska o 125 złr. w. a. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym publiczna sprzedaż realności pod l. kons. 270 w Brzesku położonej z domu mieszkalnego drewnianego, placu i ogrodu się składającej, na 230 złr. w. a. oszacowanej w 3 terminach tj. dnia 13. września, 12. października i 25. października 1870, każdy raz o godz. 9 przedpołudniem pod następującemi warunkami:

1. Realność składająca się z domu mieszkalnego placu i ogrodu pod l. kons. 270 nie mająca ciała tabularnego sprzedaną będzie na pierwszym lub drugim terminie tylko za cenę szacunkową 230 złr. w. a. lub powyżej takowej, przy trzeciem terminie zaś i poniżej ceny szacunkowej.

2. Nabywca wspomnionej realności ma zaraz do rąk komisarza sądowego licytacyę prowadzącego jedną trzecią część ceny kupna złożyć do depozytu żądowego resztę zaś w 14 dniach po zatwierdzeniu aktu licytacyi, a to tem pewniej, iż w przeciwnym razie realność ta na jego koszt i stratę powtórnie sprzedaną będzie przez publiczną relicytacyę.

3. Chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacyi jako wadyum ¹/₁₀ część ceny szacunkowej w gotowych pieniądzach lub w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego wedle kursu z dnia poprzedzającego licytacyę podług gazety urzędowej złożyć.

4. Po wypłaceniu całkowitem ceny kupna wprowadzonym będzie kupiciel w posiadanie w mowie będącej realności i w dekret własności zaopatrzony."

5. Akt zajęcia oszacowania można w Sądzie przeglądnąć.

Brzesko, 4. lipca 1870.

(2029) **E d y k t.** (3)

Nro. 3354. Z powodu prośby w dniu 12. sierpnia 1870 do l. 3354 wniesionej przez Rachelę Steinlaufową prawnonabywczynię Abrahama Gelbergera przeciw nieobecnej Katarzynie Wisowej o zajęcie przez opisanie gospodarstwa, ostatniej własnością będącego, pod N. d. 28 w Dziekanowie położonego w celu zaspokojenia pretensyi w kwocie 210 złr. w. a. z pn. z mocy wyroku polubownego z dnia 24. stycznia 1865 pochodzącej, ustanawia c. k. sąd powiatowy p. Grzegorza Zacharę naczelnika gminy Sterkowiec kuratorem w celu doręczenia równoczesnej uchwały egzekucyjnej dla nieobecnej Katarzyny Wisowej, poleca mu aby obowiązków swych pilnował i o tem zawiadamia Katarzynę Wisową przez edykta, aby w tej mierze ze swym kuratorem porozumieć się mogła.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 12. sierpnia 1870.

(2028) **E d y k t.** (3)

Nro. 5980. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie, ustanawia niniejszem w myśl §. 519 post. sąd. dla z miejsca pobytu nieznanego Eliasza Nadla, kuratora w osobie p. adw. Dr. Billeta z substytucyą p. adw. Dr. Heynego, celem zastępywania tegoż w sprawie Goldy Hirschhorn przeciw temuż o zapłacenie sumy wekslowej 250 sr. rub. 26 kop. w Depos. doręcza p. kuratorowi nakaz płatniczy w sprawie tej z dnia dzisiejszego do l. 5980 i wzywa Eliasza Nadla, aby albo pomienionemu kuratorowi udzielił ze swej strony dowodów sprawy tej dotyczących, albo też innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 24. sierpnia 1870.

(2031) **E d y k t.** (3)

Nro. 3175. Z powodu prośby o nakaz zapłaty sumy 340 złr. w. a. w dniu 1. sierpnia 1870 do l. 3175 przez Rachlę Steinlaufową, prawnonabywczynię Abrahama Gelbergera przeciw Franciszkowi Wisowi i Katarzynie ze Skurnogów Wisowej wniesionej i nakazu zapłaty w tym samym dniu wydanego, ustanawia c. k. sąd powiatowy p. Grzegorza Zacharę, naczelnika gminy Sterkowiec kuratorem ad actum dla Katarzyny Wisowej, której miejsce pobytu nie jest wiadome. Oczem Katarzynę Wisową przez edykta się zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 1. sierpnia 1870.

(2045) **E d y k t.** (3)

L. 7322. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Samborze na prośbę Demytra Krawczuka wzywa niniejszem każdego, ktoby zagubiony weksel z daty Stryj dnia 1. marca 1863 na 100 złr. w. a. opiewający dnia 1. marca 1864 płatny przez Dmytra Krawczuka na własne zlecenie wystawiony, a przez Chaima Koppel przyjęty, posiadał, aby takowy w przeciągu 45ciu dni c. k. sądowi przedłożył i prawa swoje do tego wykazał, gdyż inaczej takowy po upływie tego terminu za nieważny uznanym będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 2. sierpnia 1870.

(2050) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

L. 5755-Pr. Celem obsadzenia posady koncypisty lekarskiego przy c. k. Namiestnictwie galicyjskiem z płacą rocznych 800 zł. i prawem posunięcia się do wyższych kategoryj płac na 1000 zł. i 1200 zł. rozpisuje się konkurs do końca września b. r.

Podania z udowodnieniem kwalifikacyi, mianowicie co do odbytych nauk medycznych i uzyskanych stopni akademickich, mają być wniesione w drodze właściwej do c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 27. sierpnia 1870.

(1938) **E d y k t.** (3)

L. 11884. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Franciszka Ciszewskiego, że przeciw Karolinie z Burków 1mo Ciszewskiej, 2do Zawiłowej, Franciszkowi Ciszewskiemu, Julianowi, Emilii, Floryntynie, Stefanowi, Emanuelowi, Maryi i Stanisławie Ciszewskim, Wincenty Ramasseter o zapłacenie sumy 867 zł. 65 kr. i o usprawiedliwienie prenotacyi pod dniem 12. sierpnia 1869 do l. 14162 wniósł pozew, w załatwieniu którego rezolucyą z 13. września 1869 zarządzono rozprawę według postępowania ustnego, a rezolucyą z 28. lipca 1870 l. 11889 wyznaczono termin na dzień 28. września 1870 o godzinie 10. rano do wniesienia współobrony przez Franciszka Ciszewskiego.

Gdy jednak miejsce pobytu współpozwanego Franciszka Ciszewskiego nie jest wiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego Franciszka Ciszewskiego na koszt i niebezpieczeństwo powoda tutejszego pana adwokata Dra. Markiewicza z zastępstwem p. adwokata Dra. Rappaporta kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującej przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanego, aby w wzwyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 28. lipca 1870.

(2000) **E d y k t.** (3)

Nr. 41951. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia p. Wincentę Jaźwińską, obecnie z miejsca pobytu niewiadomą, iż na prośbę p. Fany Gelernter przeciw niej pod dniem 10. sierpnia 1870 l. 41951 nakaz zapłaty sumy wekslowej 265 złr. w. a. z p. n. z wekslu dto. Lwów 4. listopada 1864 pochodzącej wydanym, i p. adwokatowi Dr. Semilskiemu jako kuratorowi dla nieobecnej z zastępstwem p. adwokata Dr. Skwarczyńskiego ustanowionemu doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 10. sierpnia 1870.

(2001) **E d y k t.** (3)

Nr 10545. Ces. król. sąd obwodowy jako handlowy Stanisławowski zawiadamia niniejszem Jentę Gelernter i Naftułę Gelernter, z miejsca pobytu niewiadomych, że na prośbę Hindy Hornstein przeciw nim na podstawie wekslu z daty Horodenka 16go marca 1867 na 440 złr. opiewającego, nakaz zapłacenia sumy wekslowej 440 złr. w. a. z p. n. dnia 22. sierpnia 1870 wydany został, że dla nich kuratorem w osobie p. adwokata Dr. Szydłowskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Eminowicza postanowiono, i temuż nakaz ten zapłaty doręczono; rzeczą więc ich będzie temu kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie wybrać i o tem sądowi donieść.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 22. sierpnia 1870.

(2071) **Odpis edyktu.** (1)

L. 3898. C. k. sąd powiatowy w Limanowy ogłasza, że 4. stycznia 1848 zmarł w Łukowicy gospodarz gruntowy Jan Gądek.

Gdy miejsce pobytu tego syna Marcina Gądka jest sądowi niewiadome, więc wzywa się go, aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego, do tutejszego sądu się zgłosił i swe oświadczenie do spadku tem pewniej wniósł, ile że w przeciwnym razie spadek z spadkobiercami, którzy się zgłosili i z jego w osobie Franciszka Hajduka ustanowionym kuratorem pertraktowanym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Limanowa, dnia 30. marca 1870.

(2064) **E d y k t.** (1)

Nr. 12805. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Antoniego Popiela, iż na zasadzie wekslu z daty Chrzanów 1. lipca 1869 uchwałą z 3. marca 1870 L. 4119 wydano nakaz zapłaty, którym mu polecono należytość wekslową 135 złr. w. a. z p. n. posiadaczowi wekslu Jakóbowi Landauowi w przeciągu dni trzech zapłacić, i że dla strzeżenia praw jego uchwałą z dnia 7. czerwca 1870 L. 7993 ustanowiono mu kuratorem p. adwokata Dr. Kaufmana z zastępstwem p. adwokata Dr. Geislera.

Kraków, dnia 8. sierpnia 1870.

(2073) **K o n k u r s.** (1)

Nr. 1437-Pr. W celu obsadzenia dwu posad radców przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z roczną płacą 2000 złr., a ewentualnie 1800 złr. i 1600 złr. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem 14dniowym od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej Gazecie Lwowskiej.

Ubiegający się o te posady mają swoje prośby załącznikami należycie poparte wnieść do Prezydyum c. k. sądu krajowego.

Prezydyum c. k. sądu krajowego.

Lwów, 30. sierpnia 1870.

(2037) **Obwieszczenie** (2)

c. k. ministerstwa obrony krajowej z dnia 2. sierpnia 1870 L. 7334, dotyczące sprawowania służby sanitarnej przy nieczynnej c. k. milicyi krajowej.

Nr. 34379. Korpus oficerski lekarzy milicyi krajowej w obrębie królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa, w którego skład wchodzą: nadlekarze sztabowi 1. i 2. klasy, lekarze sztabowi, nakoniec lekarze batalionowi z charakterem lekarza pułkowego 1. i 2. klasy, tudzież nadlekarza (z charakterem kapitana 1. i 2. klasy, a względnie nadporucznika) tworzy się w myśl postanowień §. 17. ustawy o obronie krajowej:

a) z lekarzy wojskowych przeniesionych do rezerwy, lub też w stan spoczynku;
b) z lekarzy cywilnych, którzy obowiązkowi służby wojskowej już nie podlegają, jednak stopień lekarza milicyi krajowej otrzymać pragną i odpowiednie uzdolnienie ku temu posiadają.

Lekarze milicyi krajowej obowiązani są w określonych ustawą wypadkach powołania milicyi do służby czynnej (§. 1., 14. i 15. u. o. k.), jako też w razie mobilizacyi, więc w czasie pokoju i wojny do pełnienia służby lekarskiej, bądź przy oddziałach milicyi, lub też w rozmaitych zakładach leczniczych.

Przy ogólnej tendencyi lokalizacyi, która cechuje instytucyę obrony krajowej, warowano będzie ile możności stałość miejsca pobytu lekarzy milicyi krajowej.

Lekarze milicyi krajowej pełnić będą przeto swą służbę wśród zwykłych okoliczności w miejscu swego stałego pobytu, lub w najbliższem jego otoczeniu.

Mobilizacya batalionu milicyi krajowej nie pociąga w każdym wypadku za sobą konieczności wymarszu tego batalionu z dotyczącej stacyi koncentracyjnej, w danym razie obowiązany będzie jednak dotyczący lekarz batalionowy przyłączyć się do swego oddziału.

Czas służby lekarzy batalionowych stosuje się w ogólności do postanowień obu ustaw wojskowych, bezpośrednio wstępujący lekarze ze stanu cywilnego obowiązani są do służby dwuletniej, a względnie do służby na czas wojny w obronie krajowej (§. 6. u. o. k.)

Kwestya co do przenoszenia lekarzy milicyi krajowej w stan spoczynku lub w stan nieczynny, co do składania stopnia lekarza milicyi krajowej, nakoniec co do wystąpienia i uwolnienia od służby lekarzy milicyi krajowej uregulowaną będzie przez osobne przepisy; w ostatnim względzie jednak zauważać należy, iż każden lekarz milicyi krajowej wystąpić może ze związku milicyi krajowej po upływie czasu obowiązkowej służby w obronie krajowej, jeżeli podówczas milicya krajowa nie stoi w stanie gotowości wojennej, lub też na stopie wojennej, i dotyczący lekarz nie zostaje pod śledztwem karnem, lub też sądu honorowego.

Członkowie lekarskiego korpusu oficerskiego c. k. milicyi krajowej tworzą jeden status konkretalny, w obrębie którego zajmują pojedyncze stopnie i posuwają się na wyższe stopnie.

Bliższe szczegóły w tej mierze określą osobne przepisy o awansowaniu, które ułożone będą w drodze komisyjnych obrad przy współudziale lekarzy milicyi krajowej.

Ponieważ lekarze milicyi krajowej do rzędu oficerów się liczą, przeto przysługują im przy szczególnem uwzględnieniu właściwości ich zatrudnienia te same prawa i wyszczególnienia, które przyznano w ustawie o obronie krajowej i w statucie c. k. milicyi krajowej, oficerom milicyi krajowej ze stanu nieczynnego.

Lekarze milicyi krajowej pobierają podczas pełnienia swej służby te same należytości, które w czasie pokoju, w czasie gotowości wojennej i podczas wojny przysługują lekarzom stałej armii.

Nadzwyczajne czynności służbowe, które ewentualnie od lekarzy milicyi krajowej żądane być mogą, będą w miarę przepisów o należytościach osobno wynagradzane.

Lekarze milicyi, którzy podczas wojny lub też w służbie czynnej swe zdrowie stracili, mają prawo do tych samych dobrodziejstw, które w tej mierze przyznano lekarzom wojska liniowego.

Dobrodziejstwa te rozciągają się również na wdowy i sieroty po lekarzach milicyi krajowej, którzy w bitwie życie utracili, lub zmarli w skutek ran otrzymanych (§. 21. u. o. k.).

Pozostałym wdowom po lekarzach milicyi krajowej, o których dowiedziano, iż w skutek zatrudnienia swego przy chorobach zaraźliwych podczas służby w obronie krajowej zmarli, przysługuje dobrodziejstwo najwyższego postanowienia z dnia 7go stycznia 1849, w myśl którego należy się zaopatrzenie nie tylko wdowom (bez względu na złożoną ewentualnie kaucyę), ale także dzieciom, które nie osiągnęły jeszcze wieku normalnego, bez względu na ich liczbę (c. k. minist. wojny z dnia 30. listopada 1850 L. 7314 W. K. Dz. rozpor. wojsk. L. 12 z roku 1850).

Lekarze milicyi krajowej, którzy w służbie polowej odszczególnili się czynem nadzwyczajnym (§. 38. stat. o. kr.), lub położyli znamienite zasługi w zawodzie lekarza milicyi krajowej, otrzymają te same wyszczególnienia, które udzielane bywają c. k. lekarzom wojskowym. Lekarzom milicyi krajowej przysługuje ten sam ubiór wojskowy, który noszą c. k. lekarze wojskowi, jednak z białemi guzikami metalowemi.

Lekarze wojskowi przyjmują się w zasadzie tylko w tej randze do c. k. milicyi krajowej, która im w wojsku przysługiwała.

W ogólności mogą być przyjęci doktorowie wszystkich umiejętności leczniczych, tudzież doktorowie medycyny i chirurgii w randze nadlekarza, zaś doktorowie medycyny i chirurdzy z promocyą w randze lekarzy asystujących, w skład milicyi krajowej.

Zatrudnienie pierwotne w charakterze lekarza asystującego nie wyklucza bynajmniej możności użycia tegoż lekarza w razie potrzeby czasowo w charakterze lekarza batalionowego.

Długoletnia służba w wojsku, lub też znamienite zasługi położone dla wojska przy sposobności nadzwyczajnych wydarzeń, dalej wyszczególniające czyny na polu praktyki lekarskiej w ogólności uzasadnić mogą żądanie wyższej rangi, jak te, które w powyższym ustępie wymieniono.

Kwalifikacya przyznana aspirantom w drodze komisyjnej w ministerstwie obrony krajowej, na podstawie zdania w tej mierze ze strony władz wojskowych, a względnie politycznych władz krajowych wyrażonego tworzy dalszą podstawę dotyczących wniosków nominacyjnych. (§. 30. ust. obr. kraj.).

Lekarze, którzy na podstawie powyższych postanowień pragną poświęcić patryotyczne swe usługi instytucyi milicyi krajowej, zechcą wnieść dotyczące podania w drodze kompetentnych władz wojskowych (komend jeneralnych wojskowych), a względnie politycznych władz krajowych, bezzwłocznie do ministerstwa obrony krajowej.

W podaniach tych mają być wyszczególnione daty urodzenia i wiadomość języków kandydata, dalej wyrażone życzenie, w jaki sposób kandydat użytym i przy którym oddziale milicyi umieszczonym być pragnie. Lekarze ze stanu cywilnego winni oprócz tego dokładnie oznaczyć, czy zobowiązują się do dwuletniej służby ochotniczej, lub też ewentualnie tylko na czas wojny.

Do podań tych należy dołączyć:

1) świadectwo graduowanego lekarza wojskowego o fizycznej zdolności do służby w milicyi krajowej;

2) potwierdzenie ze strony władzy politycznej lub władzy bezpieczeństwa miejsca zamieszkania, o nienagannem zachowaniu się kandydata, użytecznej działalności w zawodzie lekarskim i zadośćuczynieniu ze strony jego obowiązkom służby wojskowej;

3) dyplom kandydata.

Lekarze wojskowi uwolnieni są od przedłożenia wywodów pod 2) i 3) wyszczególnionych, winni jednak w takim razie dołączyć certyfikat uwolniający ich od służby wojskowej.

Wyszczególnione w podaniach szczególne zasługi należy stwierdzić przez dołaczenie dotyczących aktów.

Wiedeń, dnia 2. sierpnia 1870.

Z c. k. Ministeryum obrony krajowej.

Обвѣщенье

Министерства обороны краевой зъ дня 2. серпня 1870 Ч. 7334 дотично спракованя службы санитарной при нечинной ц. к. милиціи краекой.

34379. Корпусъ офицерскій лѣкаровъ милиціи краевой въ обрубѣ королевствъ и краевъ репрезентованыхъ въ Радѣ державной, въ котрого складъ входятъ надлѣкари штабовіи 1-й и 2-й клясы, лѣкари штабовіи, наконецъ лѣкари батальоновіи съ характеромъ лѣкаря полкового 1-й и 2-й клясы, потомъ надлѣкари (съ характеромъ капитана 1-й и 2-й клясы а взглядно надпоручника) творитъ ся въ мисль постановленій §. 17. уставы о обороне краевой:

а) зъ лѣкаровъ войсковыхъ перенесеныхъ до резервы или въ станъ спочинку;
б) зъ лѣкаровъ цивильныхъ, котри обовязкови службы войсковой вже не подлягаютъ, однакожь степень лѣкаря милиціи краевой отримати желаютъ и отповѣдне уздольненье къ тому посѣдаютъ.

Лѣкари милиціи краевой обовязани сутъ въ очертаныхъ уставою выпадкахъ покликаня милиціи до службы чинной (§. 1, 14 и 15 у. о. к.), якъ и въ разѣ мобилизаціи, отже въ часѣ спокою и войны до полненя службы лѣкарской, будъ при отдѣлахъ милиціи, илиже въ рожныхъ закладахъ лѣчничихъ.

При общой тенденціи локализаціи, котра цѣхуе институцію обороны краевой, престериганою буде скôлько можна сталôсть мѣстця побиту лѣкаровъ милиціи краевой.

Лѣкари милиціи краевой исполняти будутъ про тое свою службу середъ звычайныхъ обстоятельствахъ въ мѣстци свого сталого побиту или въ найб лизшôм ого оточенью.

Мобилизація батальону милиціи краевой не потягае въ каждомъ случаю за собою конечности вимаршу того батальону зъ дотычной стаціи концентраційного въ данomъ разѣ обовязаный буде однакожъ до, въ ый лѣкаръ батальоновый прилучити часдо свого отдѣлу.

Часъ службы лѣкаровъ батальоновыхъ стосуе совъ общие до постановленій обохъ уставъ войсковыхъ, безпосредно вступаючи лѣкари изъ стану цивильного обовязани сутъ до службы двулѣтной а взглядно до службы на часъ войны въ обороне краевой (§. 6 у. о. к).

Вопросъ що до переношеня лѣкаровъ милиціи краевой въ станъ спочинку или въ станъ нечинный, що до складаня степени лѣкаря милиціи краевой, наконецъ що до выступленя увольненья отъ службы лѣкаровъ милиціи краевой урегульованый буде через особни преписи, въ послѣднôмъ случаю однакожъ завважати належитъ, що каждый лѣкаръ милиціи краевой выступити може изъ звязку милиціи краевой по упливѣ часу обовязковой службы въ обороне краевой, если тогди милиція краева не стоитъ въ станѣ готовости военной, или на стопѣ военной, и дотичный лѣкаръ не зôстае пôдъ изслѣдованьемъ карнымъ или суду гонорового.

Члены лѣкарского корпуса офицерского ц. к. милиціи краевой творятъ одинъ статусъ конкретальный, въ обрубѣ котрого занимаютъ поединоки степени и посуваютъ ся на висши степени.

Близшіи подрôбности въ той мѣрѣ начертаютъ особніи приписы о авансованю, котри уложени будутъ въ дорозѣ комисійныхъ обрадъ при вспôлудѣлѣ лѣкаровъ милиціи краевой.

Понеже лѣкари милиціи краевой до ряду офицерôвъ числятъ ся, протое прислугуютъ имъ при особеннôмъ увзглядненю свойства ихъ затрудненя, тіи саміи права и отличья, котри признано въ уставѣ о обороне краевой и въ статутѣ ц. к. милиціи краевой офицеромъ милиціи краевой изъ стану нечинного.

Лѣкари милиціи краевой поберaютъ въ часѣ полненья своей службы тіи саміи належитости, котри въ часѣ спокою, въ часѣ готовости военной и въ часѣ войны прислугуютъ лѣкарямъ сталой арміи.

Надзвичайніи чинности службови, котри евентуально отъ лѣкаровъ милиціи жадани быти могутъ, будутъ въ мѣру преписôвъ о належитостяхъ особно вынагорожени.

Лѣкари милиціи, котри пôдчасъ войны илиже въ службѣ чинной свое здоровье стратили, маютъ право до тихъ самихъ добродѣйствъ, котри въ той мѣрѣ признано лѣкарямъ войска линьевого.

Добродѣйства тіи розтягаютъ ся рôвножъ на вдовы и сироты по лѣкаряхъ милиціи краевой, котри въ борбѣ житье утратили или змерли въ слѣдствіе ранъ отриманыхъ (§. 21 у. о. кр.)

Позôсталимъ вдовамъ по лѣкаряхъ милиціи краевой, о котрыхъ довѣдано ся, що въ слѣдствіе затрудненья свого при хоробахъ заразливыхъ пôдъ часъ службы въ обороне краевой змерли, прислугуе добродѣйство найвысшого постановленья зъ дня 7. сѣчня 1849, въ мысль которого належитъ ся заосмотренье нетôлько вдовицямъ (безъ взгляду на зложеную евентуальную кауцію), але также дѣтямъ, котри неосягнули еще вѣку нормального безъ взгляду на ихъ число (ц. к. министерство войны зъ дня 30. листопада 1850 число 7314 W. K., Вѣсти. росп. войск. Ч. 12 зъ р. 1850).

Лѣкари милиціи краевой, котри въ службѣ полевой отличили ся чиномъ надзвичайнимъ (§. 38 ст. о. кр.) или положили значни заслуги въ заводѣ лѣкаря милиціи краевой, отримаютъ тіи самін отличія, котри удѣляни бивaютъ ц. к. лѣкарямъ войсковымъ. — Лѣкарямъ милиціи краевой прислугуе той самъ уборъ войсковый, котрый носятъ ц. к. лѣкари войскови, однакожъ зъ бѣлими гузиками металевими.

Лѣкари войскови принимаютъ ся въ засадѣ тôлько въ той рангѣ до ц. к. милиціи краевой, котра имъ въ войску прислуговала.

Въ общие могутъ быти приняті въ складъ милиціи краевой доктори всѣхъ умѣетности лѣчничихъ якъ и доктори медицины и хирургіи съ авансомъ въ рангѣ лѣкаровъ асистующихъ.

Затрудненое первѣстное въ характерѣ лѣкаря асистующого не выключае можности, ужитья тогожъ лѣкаря въ разѣ потреби часово въ характерѣ лѣкаря батальонового.

Долголѣтна служба въ войску, илиже знакомити заслуги положени для войска при способности надзвычайныхъ случаевъ, дальше отличающи чини на полю практики лѣкарской въ общие, узасаднити могутъ жаданье висшой ранги, якъ тая, котру въ повисшôмъ уступѣ вымѣнено.

Квалификація признана аспирантомъ въ дорозѣ комисійной въ министерствѣ обороны краевой, на пôдставѣ мнѣнья въ той мѣрѣ изъ стороны властей войсковыхъ а относительно политичныхъ властей краевыхъ выраженого, творятъ дальшую пôдставу дотычныхъ внесковъ номинаційныхъ (§. 30 у. о. кр).

Лѣкари, котри на пôдставѣ повисшыхъ постановленій желаютъ посвятити патріотични свои услуги институціи милиціи краевой, схотятъ внести дотични подання въ дорозѣ компетентныхъ властей войсковыхъ (командъ генеральныхъ войсковыхъ) а относительно политичныхъ властей краевыхъ безпроволочно до министерства обороны краевой.

Въ поданяхъ тихъ маютъ быти приточени дати рожденя и вѣдомôсть языкôвъ кандидата, потомъ выражене желанье, въ якій спосôбъ кандидатъ ужитимъ и при котрôмъ отдѣлѣ милиціи умѣщенимъ быти желае.

Лѣкари изъ стану цивильного повинни окрôмъ того докладно означити, чи зобовязуютъ ся до

двolѣтной слѹжбы охотничой, иначе евентѹально только на часъ войны.

До подань тихъ належитъ долѹчити:

1. Свѣдоцтво градѹованого лѣкаря войскового о физичной здатности до слѹжбы къ милиціи краевой.

2. Потверженье изъ стороны власти политичной или власти безпеченьства мѣстця замешканя о ненаганномъ захованю ся кандидата, ѹжиточной дѣлательности въ заводѣ лѣкарскôмъ и ѹдѣлитворению изъ стороны его обовязкомъ слѹжбы войсковой.

3. Дипломъ кандидата.

Лѣкари войскови ѹвôльнени сѹтъ ôтъ предложенья выводôвъ пôдъ 2. и 3. наведеныхъ, должни однакожъ въ такôмъ разѣ долѹчити цертификатъ ѹвôльняющій ихъ ôтъ слѹжбы войсковой.

Наведенїи въ поданяхъ особеннїи заслѹги належитъ скрѣпити черезъ прилѹченье дотичныхъ актôвъ.

Вѣдень, дня 2. серпня 1870.

Зъ ц. к. министерства для обороны краевой.

Kundmachung

des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung, die Ausübung des Sanitätsdienstes in der nicht activen k. k. Landwehr betreffend.

Nro. 34379. Das ärztliche Offizierskorps der Landwehr der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder, bestehend aus Oberstabsärzten 1. und 2. Classe, Stabsärzten, Bataillonsärzten, und zwar mit Regimentsarztens 1. und 2. Classe, dann mit Oberarztensrang (Hauptmanns 1. und 2. Classe, beziehungsweise Oberlieutenantscharakter) und Assistenzärzten (Lieutenantscharakter) wird im Sinne des §. 17 des L. W. Gesetzes gebildet, von

a) Militärärzten des Reserve- und Pensionsstandes, und

b) Civilärzten, welche der Heerespflicht nicht unterliegen, die Ernennung in eine Landwehrarztenscharg anstreben und dazu die Eignung besitzen.

Den Landwehrärzten obliegt in den gesetzlich anberaumten Activirungsfällen (§. 1, 14 und 15 L. W. Gesetz) und bei Mobilisirung, somit im Frieden und im Kriege, die Ausübung des Sanitatsdienstes in der k. k. Landwehr, mögen sie nun bei der Landwehrtruppe oder in den verschiedenen Heilanstalten verwendet werden.

Bei der mit dem Institute der k. k. Landwehr angestrebten Localisirungstendenz wird der Stabilität der Landwehrärzte möglichste Rechnung getragen.

Landwehrärzte leisten sonach unter gewöhnlichen Verhältnissen in ihren Domizilen oder in deren unmittelbaren Bereiche Dienste.

Die Mobilisirung eines Landwehrbataillons bedingt nicht in allen Fällen dessen Abmarsch aus der betreffenden Concentrirungsstation; gegebenen Falles hat der betreffende Bataillonsarzt sich seinem Truppenkörper anzuschließen.

Die Dienstzeit der Landwehrärzte im Allgemeinen richtet sich nach den Bestimmungen der beiden Wehrgesetze; unmittelbar eintretenden Civilärzten obliegt eine zweijährige eventuell, die Dienstpflicht auf Kriegsdauer in der Landwehr (§. 6 L. W.).

Die Uebersetzung von Landwehrärzten in das Verhältniß des „Ruhestandes" und in jenes „außer Dienst" die Ablegung der Landwehr-Arztenscharge, dann der Austritt und die Entlassung von Landwehrärzten wird durch eine besondere Vorschrift geregelt, und in letzterer Beziehung nur bemerkt, daß jeder Landwehrarzt nach Erfüllung der gesetzlichen Wehr-(Dienst-) Pflicht aus dem Landwehrverbande treten kann, wenn zu dieser Zeit die Landwehr im Bereitschaftsverhältnisse oder auf dem Kriegsfuße sich nicht befindet, und der Betreffende in keiner straf- oder ehrengerichtlichen Untersuchung steht.

Die Mitglieder des ärztlichen Offizierskorps der k. k. Landwehr bilden hinsichtlich des Ranges und der Beförderung einen Concretualstatus.

Die einschlägigen Modalitäten sind Gegenstand der unter Zuziehung von Landwehrärzten commissionell zu berathenden Beförderungsvorschrift.

Nachdem die Landwehrärzten Offiziere sind, so erwachsen ihnen mit besonderer Rücksichtsnahme auf die Eigenthümlichkeit ihrer Branche, die im Landwehrgesetze und im Statute für die k. k. Landwehr, den Landwer-Offizieren des nicht activen Standes eingeräumten Rechte und Begünstigungen.

Landwehrärzte haben während ihrer Dienstleistung Anspruch auf Gebühren, welche im Frieden, in der Bereitschaft und im Kriege jenen des stehenden Heeres gleich sind. (§. 20 L. W. Gesetz.)

Eventualitäten beanspruchte, außergewöhnliche Dienstleistungen werden nach Anhandgabe der Gebührenvorschriften besonders honorirt.

Die im Kriege oder überhaupt im activen Dienste invalid gewordenen Landwehrärzte genießen dieselben Begünstigungen, welche in dieser Beziehung für das stehende Heer bestehen.

Dieselben Begünstigungen erstrecken sich auch auf die Witwen und Waisen der vor dem Feinde gefallenen, oder in Folge ihrer Verwundung gestorbenen Landwehrärzte. (§. 21 L. W. G.)

Für die Witwen der Landwehrärzte, welche erwiesen, in Folge ihres Berufes in einer ansteckenden Krankheit während der Landwehrdienstleistung starben, hat die Begünstigung der Allerhöchsten Entschließung vom 7. Jänner 1849 zu gelten, nach welcher nicht nur die Witwen (abgesehen vom eventuellen Cautionserlage), sondern auch die Kinder unter dem Normalalter, ohne Rücksicht auf ihre Zahl, eine Versorgung zu erhalten haben. (C. V. des k. k. Kriegsministeriums vom 30. November 1850 Nr. 7314 M. K. Armee-Verordnungsblatt Nr. 12 vom Jahre 1850.)

Landwehrärzte erhalten für besondere Thaten im Felde (§. 38 L. W. Statut) und für hervorragende Leistungen im ärztlichen Landwehrdienste dieselbe Auszeichnungen, wie die k. k. Militärärzte. Die Adjustirung der Landwehrärzte ist jene der Militärärzte, jedoch mit weißen Metallknöpfen — Militärärzte werden grundsätzlich nur in der im Heere bekleideten Charge, in die Landwehr übernommen.

Im Allgemeinen haben Doctoren der gesammten Heilkunde und Doctoren der Medizin und Chirurgie Anspruch auf Verleihung von Oberarztensstellen, Doctoren der Medizin und promovirte Wundärzte werden als Assistenzärzte in die k. k. Landwehr aufgenommen.

Die ursprüngliche Verwendung als Assistenzarzt schließt im Bedarfsfalle die temporäre Verwendung als Bataillonsarzt nicht aus.

Langjährige im, oder dem Heere bei besonderen Anlässen geleistete vorzügliche Dienste, dann hervorragende Leistungen auf dem Gebiete der ärztlichen Praxis überhaupt, vermögen das Ansinnen um Zuwendung höherer als der vorstehend in Aussicht gestellten Chargengrade zu motiviren.

Die den Aspiranten auf Grund competenter Begutachtung der Militärbehörden, beziehungsweise politischen Länderstellen beim Landes-Verteidigungsministerium commissionell zuerkannte Qualifikation bildet die Basis die bezüglichen Ernennungsvorschläge. (§. 30 L. W. Gesetz.)

Aerzte, welche auf Grund vorstehender Bestimmungen ihre patriotischen Dienste dem Institute der k. k. Landwehr weihen wollen, sind eingeladen, ihre diesfälligen Gesuche im Wege der zuständigen Militärbehörden (General- und Militär-Commenden), beziehungsweise politischen Länderstellen unverweilt an das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung zu leiten.

In diesen Gesuchen wollen die Geburtsdaten und die Sprachenkenntnisse des Bewerbers angeführt, die Art der gewünschten Verwendung den gewählten Landwehrtruppenkörper, und speziell von Civilärzten die präcise Erklärung abgegeben werden, ob sie sich zur freiwilligen zweijährigen, oder eventuell nur zur Dienstzeit auf Kriegsdauer verpflichten. (§. 6 L. W. G.)

Diese Gesuche wollen instruirt werden mit:

1) dem von einem graduirten Militärazte ausgefertigtem Zeugnisse rücksichtlich der fisischen Tauglichkeit zum Landwehrdienste.

2) Der Bestätigung der politischen oder Sicherheitsbehörde des bezüglichen Aufenthaltsorts über des Bewerbers tadellose Haltung und ersprießliches Wirken auf ärztlichem Felde, dann über dessen zurückgelegte Heerespflicht, endlich

3) mit dem Diplom des Betreffenden.

Bei Militärärzten entfällt der sub 2 besprochene Nachweis, desgleichen ad 3 die Vorlage des Diploms, hingegen haben dieselben in dem bewußten Falle das Austrittszertifikat dem Gesuche beizulegen.

Die in den Gesuchen eventuell angeführten besonderen Leistungen wollen durch Beibringung der bezüglichen Actenstücke bekräftiget werden.

Wien, am 2. August 1870.

Vom k. k. Ministerium für Landesvertheidigung.

(2059) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 3324. Ces. król. sąd powiat. miejs. deleg. w Stanisławowie podaje niniejszem do wiadomości, że na podstawie prawomocnej uchwały c. k. sądu obwodowego Stanisławowskiego dtto. 13. kwietnia 1870 L. 4947 celem uzyskania wywalczonej przez Estherę Klar przeciw spadkobiercom Wincentego Weber sumy wekslowej 91 złr. w. a. z p. n. odbędzie się przymusowa sprzedaż rzeczonym spadkobiercom Wincentego Webera, mianowicie: Janowi, Maryi i Anastazyi Weber własnej połowy realności rustykalnej pod L. k. 63 s. rep. 43 położonej, w 3ch terminach, to jest: na dniu 13. września 1870, na dniu 13. października 1870 i na dniu 4. listopada 1870 o godzinie 10tej przed południem z tem oznajmieniem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej albo za cenę szacunkową, przy trzecim zaś także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi cena oszacowania sądowego w kwocie 226 złr. 70 kr. w. a., której 10% jako wadyum każdy chęć kupienia mający w kwocie 23 złr. do rąk komisarza sądowego w gotówce złożyć ma.

Akt oszacowania i bliższe warunki licytacyjne w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. miejs. deleg. sądu powiat.

Stanisławów, 20. sierpnia 1870.

(2047) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 1196. Ces. król. sąd powiatowy w Chrzanowie podaje do wiadomości jako celem zaspokojenia pretensyi Jana Sidełki w sumie 88 złr. 88 kr. w. a. z p. n. dozwoloną jest przymusowa sprzedaż publiczna realności Józefa Chechelskiego własnej, pod L. kons. 30 rep. 74 w Ciężkowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a składającej się z młyna drewnianego, jednej izby, komory, stajni, stodoły i gruntu 71 morgów 769 kwad. sążni. Licytacya odbędzie się w trzech terminach, dnia 15go września 1870, dnia 6. października i dnia 20. października 1870, każdego razu o godzinie 10tej przed południem w sali zwykłych posiedzeń sądowych w Chrzanowie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w sumie 430 złr. w. a. wypośrodkowana; wadyum zaś 10% tej ceny.

Egzekucyę popierający od złożenia wadyum jest wolny.

Na trzecim terminie realność także niżej ceny sprzedaną będzie.

Dalsze warunki licytacyi, jak równie akt opisania i oszacowania i wyciąg z pomiaru katastralnego w tutejszym sądzie przejrzane być mogą.

Chrzanów, dnia 19. lipca 1870.

(2046) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 979 - Pr. Przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu jest posada dozorcy więźniów z płaca 300 złr. i odzieżą połączona do obsadzenia.

Podania w czterech tygodniach do Prezydyum tego sądu w drodze przyzwoitej wniesione być mają.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 26. sierpnia 1870.

(2048) **E d y k t.** (2)

Nr. 5335. Uchwałą c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 17. sierpnia 1870 do l. 3573 został Onufry Kapotyn z Ostaszowiec za marnotrawcę uznanym i pod kuratelę postawionym.

O tem zawiadamia się niniejszym edyktem z tym dodatkiem, że dla uznanego za marnotrawcę Onufrego Kapotyna mieszkaniec z Ostaszowiec Iwan Bezkosty na kuratora osoby i majątku jego ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zborów, dnia 25. sierpnia 1870.

(2054) **K o n k u r s.** (2)

Nr. 17560. W celu prowizorycznego obsadzenia dwu miejsc nowo utworzonych przy tutejszych miejskich szkołach ludowych, mianowicie:

Posady pomocnika nauczycielskiego przy szkole u św. Maryi Magdaleny i posady pomocnicy przy szkole panieńskiej u św. Marcina z dotacyą roczną 360 złr. w. a., w której kwocie mieści się stała płaca 200 złr., dodatek do płacy 100 złr. i kwaterowe 60 złr. rozpisuje się konkurs do dnia 1. października b. r.

Starający się o te miejsca zechcą w powyższym terminie wnieść na ręce tutejszego Magistratu do Rady szkolnej krajowej podania, opatrzone w dowody potrzebne wedle przepisów w tej mierze istniejących. Ci wszakże pp. kompetenci, którzy na podobne podania z końcem zeszłego roku tu wniesione dotychczas nie otrzymali odpowiedzi, nie potrzebują podawać prośb nowych, ponieważ przy teraźniejszem obsadzeniu zarazem tamte ich prośby załatwione zostaną.

Lwów, dnia 25. sierpnia 1870.

(2052) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 1289. Ces. król. sąd powiatowy w Kutach wzywa Piotra i Maryi Aprianowiczów w Besarabi, w miejscu nieznanem przebywających, aby kwotę 107 złr. 41½ kr. i 107 złr. 4½ kr. w. a., które dla nich w Kosowskim c. k. urzędzie podatkowym jako kasie sierocińskiej leżą, w przeciągu 6 miesięcy tem pewniej podnieśli, gdyż inaczej kwoty nadmienione z kasy sierocińskiej wydzielone i jako depozyt cywilny do tutejszo-sądowego składu przeniesione będą.

C. k. sąd powiatowy.

Kuty, dnia 30. maja 1870.

(2014) **Wydzierzawienie propinacyi.** (3)

L. 1363-1364. W celu wydzierzawienia gminie miasta Sambora przysłużającego prawa propinacyi wódczanej i piwnej, odbędzie się dnia 21. września b. r. publiczna licytacya, a to ofertami pisemnemi do godziny 11. przed południem w dniu licytacyi, później zaś ustna.

Cena wywołania rocznego czynszu wynosi za propinacyę wódczaną 23.000 zł., za propinacyę piwną 7.400 zł. w. a. Wadyum zaś 10proc. od tych sum.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzane być mogą w ekspedycie urzędu gminnego.

Sambor, dnia 16. sierpnia 1870.

(2022) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 32882. Dnia 22. września 1870 odbędzie się w c. k. Zarządzie dóbr w Kałuszu licytacya celem wydzierżawienia prawa wyrobu i wyszynku piwa w obrębie dóbr skarbowych Kałuskich wraz z browarem w Zagórzu na lat dziewięć i dwa miesiące, to jest od 1. listopada 1870 do końca grudnia 1879.

Cena fiskalna jednorocznego czynszu dzierżawnego wynosi 3500 złr. w. a.

Kaucyę w wysokości półrocznego czynszu dzierżawnego składać, a raty ćwierćrocznie z góry płacić należy.

Licytować można tylko za pomocą ofert pisemnych, które do godziny szóstej wieczór dnia 22. września r. b. w c. k. Zarządzie dóbr w Kałuszu przyjmowane będą.

Resztę warunków licytacyi przejrzeć można w c. k. Zarządzie dóbr w Kałuszu.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, 19. sierpnia 1870.

(2021) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

celem obsadzenia pięciu miejsc funduszowych galicyjskich w c. k. zakładach wojskowych wyższej kategoryi.

Nr. 35050. Według rozporządzenia Jego Excelencyi p. ministra obrony krajowej z dnia 9. sierpnia b. r. l. 7654 jest do obsadzenia pięć miejsc funduszowych galicyjskich w c. k. zakładach wojskowych wyższej kategoryi, t. j. w wojskowych akademiach, tudzież w kolegium wojskowem w St. Poelten, lub też w zakładzie naukowym kadetów.

W celu obsadzenia tych miejsc rozpisuje się niniejszem konkurs, i ustanawia się oraz termin do ubiegania się o nadanie tych miejsc funduszowych do 10. września b. r.

Podania mają być wniesione do Wydziału krajowego we Lwowie.

Prośby wniesione po upływie tego terminu nie będą uwzględnione.

Rodzice lub opiekunowie ubiegający się imieniem kandydatów o nadanie miejsc funduszowych w rzeczonych zakładach, winni są w podaniach wykazać, ile kandydat ma rodzeństwa, niemniej też czy ci mają już samoistne utrzymanie, lub są w posiadaniu jakiego miejsca funduszowego lub stypedyum, nareszcie wykazać zasługi, jakie może ojciec lub w ogólności rodzice kandydata dla rządu lub kraju położyli.

Warunki przyjęcia oznaczone przez c. k. państwowe ministerstwo wojny dla ubiegających się o umieszczenie w wojskowych zakładach wychowawczych są następujące:

Do tych zakładów mogą być przyjęci kompetenci, jeżeli wykażą się zachowaniem nienagannem i odpowiedniem zdrowiem fizycznem. W szczególności zaś

1. do zakładu kadetów w Eisenstadt, mianowicie na czwarty rok nauk tego zakładu, z którego uczniowie przestępują z końcem roku szkolnego do akademii wojskowej — mogą się zgłosić kandydaci, którzy ukończyli z dobrym postępem V. klasę gimnazyalną, i wykażą przedewszystkiem, że otrzymali z algebry i geometryi zadawalniające cenzury, a oprócz tego, że posiadają początkową znajomość języka francuskiego.

2. Do wojskowego kolegium w St. Poelten, z którego kandydaci po dwuletnim kursie nauk wstępują do wojskowej akademii w W. Neustadt — mogą być przyjęci uczniowie, którzy ukończyli z dobrym postępem cztery niższe klasy gimnazyalne, lub też cztery niższe klasy gimnazyum realnego, i otrzymali z matematyki zadawalniające cenzury. — Znajomość języka łacińskiego jest niezbędnie potrzebną.

3. Do akademii w W. Neustadt, tudzież do technicznej akademii wojskowej w Wiedniu mogą być przyjęci kandydaci, którzy ukończyli VI. klasę gimnazyalną, lub sześć klas szkoły realnej, i wykażą zadawalniające postępy z matematyki, włącznie z nauką trygonometryi na płaszczyznie i znajomość języka francuskiego.

Zgłaszający się do akademii technicznej winni nadto oświadczyć się, czy życzą sobie wstąpić do szkoły artyleryi, lub też do oddziału inżynieryi.

Wszyscy aspiranci na miejsca funduszowe będą przy wstąpieniu do zakładu przez lekarza co do stanu zdrowia badani, i poddać się muszą egzaminowi, od którego wyniku przyjęcie ostateczne zawisłem będzie.

Chcący korzystać z konkursu, mogą także nazwać imiennie w podaniach swoich ten instytut w którym umieszczenia aspirantów pragną.

Do podań mają być dołączone:

a) metryka chrztu;
b) poświadczenie odbytej szczepionej lub naturalnej ospy;
c) świadectwo o zdrowiu kandydata, wydane przez lekarza wojskowego;
d) świadectwo szkolne z ostatniego półrocza szkolnego;
e) lista miary wzrostu kandydata.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 24. sierpnia 1870.

(2027) **E d y k t.** (3)

Nr. 13846. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Salomona Badera, że przeciw niemu Mojżesz Rittermann wniósł pozew, w załatwieniu którego c. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie wydał nakaz płacy z dnia 23. maja 1870 L. 10142.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Salomona Badera niewiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego Salomona Badera na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata Dr. Wyrobka kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, 26. lipca 1870.

(2051) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 36579. Celem zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców państwowych w Lwowskim okręgu budowniczym na lata 1871, 1872 i 1873 odbędzie się dnia 23go września 1870 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie Lwowskiem powtórna licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Potrzeba szutru wynosi na rok 1871 ogółem 7785 pryzm w cenie fiskalnej 45.139 złr. 77½ kr. w. a. Bliższe warunki licytacyi przeglądnąć można w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5% wadyum w powyższym terminie podane być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 28. sierpnia 1870.

(1968) **E d y k t.** (3)

Nr. 3237. Ces. król. sąd powiatowy w Kołomyi podaje do powszechnej wiadomości, iż odbędzie się w budynku sądowym publiczna przymusowa przedaż realności pod Nr. 593 w Kołomyi na przedmieściu Nadworniańskiem położonej, ciało tabularne nie stanowiącej, Antoniego Białoskórskiego własnej, w celu ściągnienia należności Eizyka Fund w ilości 348 złr. w. a. z p. n. w dniach 9. września 1870 i 27go października 1870 o godzinie 10tej rano się rozporządza, na którą chęć kupienia mających zaprasza.

Warunki licytacyi mogą być w sądzie przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Kołomyja, 21. lipca 1870.

(2036) **E d y k t.** (3)

Nr. 2812. Ces. król. sąd zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefa Fisch, Katarzynę Ascher i Józefa Dow, że przeciw nim Dawid Weiss i Taube Weiss o wykreślenie sumy 325 złr. w. a. Dom. III. p. 146 n. 2. on. w stanie biernym realności Nr. 157 m. w Stryju intabulowanej, wraz z ciężarami na tej sumie Dom. III. str. 146 n. 3. i 4. cięż. intabulowanemi, ze stanu biernego tej realności wniosły pozew, w załatwieniu tegoż pozwu praes. 6. lipca 1870 L. 2812 termin do sumarycznej rozprawy na dzień 6. września 1870 wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Józefa Fisch, Katarzyny Weiss i Józefa Dow niewiadome jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dr. Karchezego kuratorem nieobecnym ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy wręczyli, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k sądowi donieśli w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawny użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Stryj, dnia 16. lipca 1870.

(2035) **E d y k t.** (3)

L. 2811. C. k. sąd zawiadamia niniejszym edyktem p. Mateusza i Katarzynę Gembarowiczów, że przeciw nim Dawid Weiss i Taube Weiss o wykreślenie sumy 51 zł. 30 kr. w. a. Dom. III. p. 146. n. 1. on. na realności Nr. 157 m. w Stryju ciążącej ze stanu biernego tej realności wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu praes. 6go lipca 1870 l. 2811 termin do sumarycznej rozprawy na dzień 6. września 1870 wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Mateusza i Katarzyny Gembarowiczów wiadome nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępywania pozwanych jak równie na koszt i niebezpieńczeństwo tychże tutejszego adwokata p. Dra. Karchezego kuratorem nieobecnym ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wrzeszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 16. lipca 1870.

(2041) **E d y k t.** (3)

Nr. 1974. Lwowski c. k. sąd powiatowy dla okolic Lwowa wydzielona Sek. II. podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia na rzecz Pawła i Teodora Przeszlakiewiczów kwot 500 złr. i 300 złr. m. k. czyli 525 złr. i 315 złr. wal. austr. wraz z 5 odsetkami od dnia 1. października 1863 bieżącemi. kosztów sporu w ilości 7 złr. kosztów egzekucyi w kwocie 8 złr. 87 c. w. a. i 23 złr. 12 c. w. a. odbędzie się w dniach 15. 28. września, 14. października 1870 publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 63 w Brzuchowicach położonej a dłużników Jana i Maryi Skoraczyńskich własnej. Jako cenę wywołania stanowi się cenę szacunkową tejże realności w kwocie 5730 złr. w. a., a jako wadyum 10% tejże tj. 573 złr. Jeżeliby realność ta w pierwszym lub drugim terminie za, lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną być mogła, będzie takowa w trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej jednak tylko za taką cenę sprzedana, którąby do pokrycia wszystkich pretensyi intabulowanych wystarczyła. Gdyby zaś podobnej ceny nieofiarowano natenczas do ułożenia przystępniejszych warunków termin na dzień 14. października 1870 o godzinie 4 popołudniu ustanowiony zostaje. Dalsze warunki tej sprzedaży mogą mogą być w tutejszej registraturze przejrzane. O tem chęć kupienia mających tudzież nieznajomi z miejsca pobytu wierzyciele Eliasz Goldstein, Jente Spender, Leibe Werk, Wincenty Ziętkiewicz, Jędrzej Olsiewicz, Mojżesz Fuchs, Mojżesz Mendel Mündes, Beile Landau i Franciszek Gigel lub tychże spadkobiercy i ci wszyscy wierzyciele, którymby uchwała ta z jakiejkolwiek przyczyny wcale nie, lub nie w przepisanym czasie doręczoną była lub którzy już po wydaniu ekstraktu tabularego, do tabuli weszli przez kuratora w osobie adw. dra. Semilskiego z zastępstwem adw. dra. Zukra zawiadomieni zostają.

Z c. k. miej. deleg. Sądu powiatowego Sek. II.

Lwów, 25. lipca 1870.

(2058) **Obwieszczenie.** (3)

L. 12797. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. J. H. Elzholz z Tarnowa przeciw p. Edmundowi Soleckiemu na dniu 19. sierpnia 1870 do l. 12797 pozew wekslowy z prośbą o wydanie nakazu zapłaty sumy 200 zł. w. a. z przyn. wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego nakaz zapłaty przeciw Edmundowi Soleckiemu względem sumy 200 zł. w. a. z 6% od dnia 13. sierpnia 1870 wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego nie jest wiadomy, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego Edmunda Soleckiego tutejszego adwokata p. Dra. Kapiszewskiego z substytucyą p. Dra. Nowakowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 25. sierpnia 1870.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.